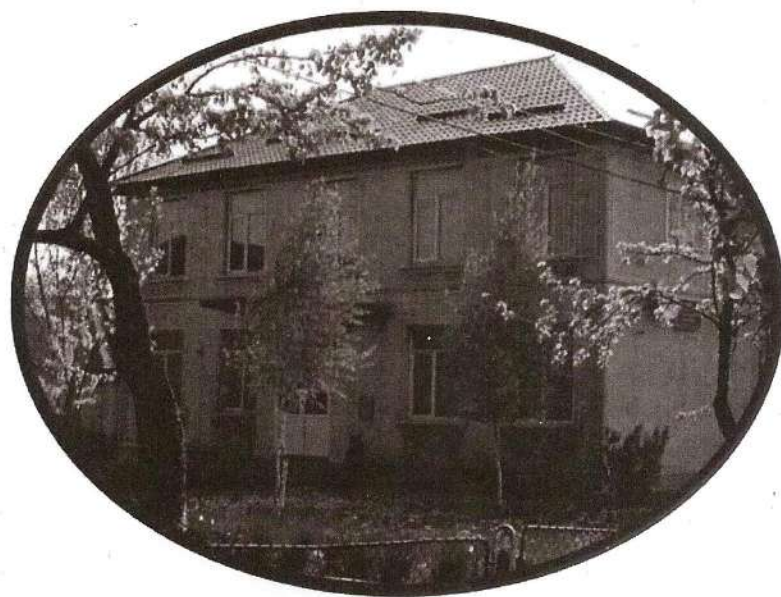
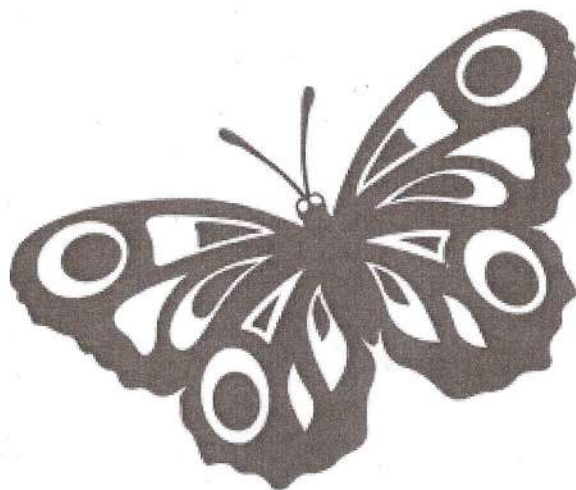

ȘCOALA GIMNAZIALĂ CORNU LUNCII, SUCEAVA

CLIPA

ANUL II (2015), NR. 5 (IUNIE)

ÎN ACEST NUMĂR VĂ OFERIM:

1. **IN MEMORIAM – MĂRȚIȘOARE LITERARE
- LEGENDA LUI ION CREANGĂ**
2. **DIN TRECUTUL POPORULUI ROMÂN... 10 MAI – ZIUA REGELUI SAU
ZIUA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI ?**
3. **PAGINA ABSOLVENTULUI**
4. **TINERE CONDEIE**
5. **SĂ COMUNICĂM! – SĂ NE CUNOAȘTEM DIRIGINȚII**
6. **PAGINA DE SĂNĂTATE – ALIMENTAȚIA PE TIMP DE VARĂ**
7. **PAGINA PĂRINȚILOR**
8. **DIN ACTIVITATEA NOASTRĂ**
9. **PAGINA COPIILOR ISTEȚI – PROBLEME DE PERSPICACITATE**
10. **DIN DESENELE NOASTRE**
11. **SĂ RÂDEM CU**

SIMFONIE

*Plâns al serafimului dintâi,
apă duiosă de primăvară,
atât de dulce susuri tu
trupului meu
că mi se face o mână pasăre
și alta creangă de cireș
și cântă amândouă
copilului uimit
care sunt.*

A.P.

IN MEMORIAM

MĂRȚIȘOARE LITERARE

"MĂRȚIȘORUL e patria literaturii mele. De acolo au ieșit CUVINTELE POTRIVITE și toate scrierile adunate acum într-o mulțime de volume, gândite la o masă dintr-o cameră mică pe care mi-o rezervasem pentru reverie... Pentru mine, Mărțișorul e un lucru de neuitat. Cred că acolo mi s-a plămădit cerneala și mi-a înviat oarecum condeiful", mărturisea Tudor Arghezi.

Prima jumătate a anului aduce în calendar zile pline de semnificație spirituală și culturală. O dată cu venirea primăverii, renasc povești năstrușnice ale copilăriei prin intermediul unor copii precum Nică al lui Ștefan a Petrei, Mitzura și Barutu Arghezi.

În unele părți ale țării, Mărțișorul, șnur alb și roșu, se atârna în ramurile pomilor pentru a aduce noroc și recolte bune peste an. De la acest obicei, strada și Casa memorială a lui Tudor Arghezi au preluat numele. Casa însăși are pereții albi și acoperișul roșu, iar în interior balustrada de lemn a scării este vopsită în roșu.

În 1966, poetul donează statului întreaga proprietate a "Mărțișorului", cu condiția ca aceasta să devină, după moartea sa, Casă memorială. În iunie 1974 "Mărțișorul" devine Casă memorială patronată de Muzeul Literaturii Române. Colecția muzeului cuprinde piese de mobilier, biblioteci cu cărți, obiecte de artă, tablouri, fotografii, obiecte personale și documente originale care au aparținut scriitorului.

În curtea din fața casei, înconjurată de pomi, sunt alei pietruite, cu băncuțe. În dreapta, sub un nuc bătrân, se află mormântul lui Tudor Arghezi și cel al soției sale. În partea stângă, lângă livadă, un coteț pe care scrie "Zdreanță" amintește de cățelul atât de îndrăgit căruia Tudor Arghezi i-a dedicat binecunoscuta poezie. Alături se află, împrejmuit cu un mic gard, mormântul lui Zdreanță.

La poalele Munților Neamț, în ținutul sacru al atâtor mănăstiri, se naște, în zi de Mărțișor, marele povestitor Ion Creangă. Putem asocia simbolul Mărțișorului, simbol al norocului, cu Nică? Cu siguranță, da. Gândindu-ne la Smaranda Creangă, mama scriitorului, aceasta vede în copilul bălai un mijloc benefic de schimbare a vremii:

"... mama, care era vestită pentru năzdrăvăniile sale, îmi zicea cu zâmbet uneori, când începea a se ivi soarele dintre nori după o ploaie îndelungată: Ieși, copile cu părul bălai afară și râde la soare, doar s-a îndrepta vremea, și vremea se îndrepta după râsul meu... Știa, vezi bine, soarele cu cine are de-a face, căci eram feciorul mamei..."

prof. Irina-Roxana Acatrinei

"Ceea ce este minunat în literatura mare este că transformă omul care o citește,

înălțându-l către condiția celui care a scris-o."

E. M. Forster

LEGENDA LUI ION CREANGĂ

Se spune că Dumnezeu ne-a creat pe noi, oamenii, ca să nu fie singur, acolo sus, în rai. Să-i fim alături pentru veșnicie. Dar a uitat să ne facă perfecți, fără greșală. Doar unul, Dumnezeu, e perfect. Și așa, din greșeala sa, omul a ajuns pe pământ, să fie muritor. Dar Creatorul, în bunătatea sa, i-a lăsat omului posibilitatea să aibă inimă de copil, chiar dacă îmbătrânește. Ne bucurăm precum copiii de o floare, de o mică vietate, de un copil năstrușnic, de o poveste frumoasă. Și ca să auzim povești, i-a trimis în lume pe marii povestitori, miruiți de Creator cu talent și haz încă din copilărie. Și locurile unde vin pe lume acești oameni de seamă sunt însemnate de Dumnezeu.

Așa a lăsat și Humuleștiul, satul unde a venit pe lume, acel „boț cu ochi” cum singur se numește, Ion Creangă. Acolo s-au întâmplat lucruri care nu se văd și nu se aud oriunde.

Se spune că, în satul Humulești, pe malul Ozanei, era o casă în care locuia un copil bălai, cu ochii albaștri, ruși din seninul cerului și din limpezimea Ozanei. Se numea Nică al lui Ștefan a Petrii. Și nu era el copil ca oricare. De cum s-a ridicat copăcel, a început să facă năzdrăvăniile cât pentru un sat întreg. Mama, săraca, îl ruga s-o ajute și el fugea la scăldat. Cireșele mătușii Mărioara i-au făcut cu ochiul, a mers la furat și a distrus cânepa femeii. Nici pupăza cea din tei nu-i prea era pe plac. Îl trezea cu noaptea-n cap. S-a gândit el cum să-i vină de hac bieteii vietăți. Mama l-ar fi dorit preot în sat, dar el omora muștele cu Ceaslovul, în loc să învețe. Când s-a gândit să-l dea la altă școală, „doar-doar s-a pricopsi”, a dărâmat casa bieteii Irinuca, cu pietroiul de pe munte. Nici iarna nu se potolea. La Anul Nou stârnea toți câinii din sat cu larma pe care o făcea împreună cu tovarășii săi, la urat.

Și câte și mai multe nu a făcut năstrușnicul Nică! Așa cum mai faceți și voi câteodată. Dar el nu voia ca năzdrăvăniile să-i fie uitate. Așa că s-a gândit că cineva trebuie să i le scrie, să le cunoaștem și noi astăzi.

Și a pornit-o Nică la drum, din Humulești, să caute pe cineva potrivit să-i scrie năzdrăvăniile copilăriei. Și a mers el tot spre răsărit. În drumul său i-a fost dat să întâlnească fel și fel de călători. Așa se întâlni cu o capră care avusese, săraca, trei iezi. Acesta i s-a plâns lui Nică de necazul pățit cu lupul. Acesta a rugat-o să pornească și ea, împreună cu el la drum, să găsească pe cineva care să-i scrie și povestea ei.

- Doar așa vor ști toți să se ferească de lup, i-a zis Nică și au pornit-o împreună. Trecând ei prin fața unei case, au zărit un cocoș care tot cânta în prag și se lăuda cât de grozav este el. Le-a povestit celor doi drumeți pățania sa, începută de la o punguță cu doi bani. Aceștia i-au propus să li se alăture, să meargă și el, să fie scrisă și povestea lui. Și au pornit toți trei la drum. Mai spre capătul satului, un gospodar se chinuia să urce nucile în pod cu o furcă de adunat fânul. Dar nici că reușea! Degeaba i-au explicat drumeții că nu poate, el tot nu pricepea. S-a hotărât să li se alăture, doar-doar or găsi vreun înțelept să-l lămurească. Ajungând la o pădure, lângă un copac scorburos, un urs se chinuia să scoată o vulpe din vizuina sa. Cică l-a păcălit, șireata, și a rămas fără coadă.

- Hai cu noi, frățioare, om găsi pe cineva să facă cunoscută pățania ta! Așa, vulpea n-o mai păcăli și pe alții! Și o porniră toți la drum.

Tot mergând ei pe cărare, le-au ieșit în cale o babă slută și o fată, cam la fel de slută. Și fugeau de mâncau pământul!

- Ce-i, măi, ce fugiți așa? întrebă toți în cor. Dar cele două și-au pierdut urma. Ajunși în sat, au aflat că erau baba și fata ei, fugeau de copiii Sfintei Vineri. Moșul și fata sa au povestit toată întâmplarea. Pentru că cei doi nu aveau timp să porneasă în căutarea unui povestitor, s-a prins Nică să le spună povestea, să fie scrisă, s-o putem afla și noi.

Nică și tovarășii săi și-au urmat calea. Și au mers, au mers, ani și ani în șir... Și cine știe ce năzdrăvani li s-au mai alăturat?! Tot colindând prin lume, au ajuns în „Târgul Ieșilor”. S-au gândit că aici precis vor găsi pe cine căutau. Au tot ascultat ei în stânga și în dreapta, și au aflat că undeva, la marginea târgului, este o bojdeucă. Deschizând ușa bojdeucii, Nică simți o mare schimbare. Acolo, pe perete, era o oglindă. Se privi cu mirare! Nu mai era copilul bălai ce plecase din satul său, era leit Ion Creangă la care veniseră toți să le scrie povestea! În căsuță mai era un bun prieten, cu chip luminat și cu Luceafărul în frunte.

- Scrie, frate Ioane, scrie povestea ta și a acestor năzdrăvani ce ți-au umplut ograda! Să afle și cei ce vor veni după noi frumusețea vieții trăite în zilele noastre! Și pățaniile acestor eroi vrednici vor fi de învățătură cuiva!

- Așa voi face, frate Mihai! Căci Ion Creangă vorbea cu bunul său prieten Mihai Eminescu.

Și așa au răsărit „Amintirile din copilărie” și celelalte povești și povestiri ale lui Ion Creangă. Precis le-ați citit și voi! Iar dacă nu le-ați citit, ați făcut foarte rău! Nu știți ce ați pierdut! Așa că, vă sfătuiesc să le citiți și să povestiți și altora!

Învățător, ELENA MALEC, Școala Primară Dumbrava

Această legendă am scris-o cu drag pentru „năzdrăvanii” mei, din clasele pregătitoare și a III – a, pentru a le arăta frumusețea poveștilor și importanța lecturii. Îi rog să devină cei mai buni cititori, spre cinstea lor și bucuria mea.

Și nu uitați: la 1 martie îl aniversăm pe Ion Creangă!

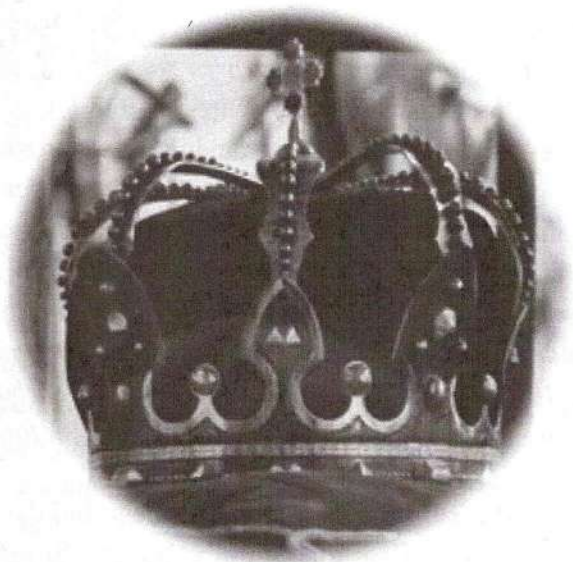
Bojdeuca lui Ion Creangă este o casă din cartierul Țicău, Iași, în care a locuit între anii 1872 și 1889 marele povestitor Ion Creangă. Pragul acestei case a fost trecut și de Mihai Eminescu, bun prieten al lui Creangă. Căsuța a devenit muzeu memorial la 15 aprilie 1918 și este înscrisă în *Lista monumentelor istorice*.

Bojdeuca lui Ion Creangă este prima casă memorială din România.

La vremea sa, Ion Creangă era recunoscut pentru faptul că la căsuța sa din Țicău deținea un grup destul de mare de pisici (aproximativ 30), iar fiecare purta câte un nume asociat unei persoane reale din viața sa. Spre exemplu, întotdeauna a avut o pisică pe nume Mărioara ca și mătușa sa zgârcită din satul natal Humulești.

DIN TRECUTUL POPORULUI ROMÂN...

10 MAI – ZIUA REGELUI SAU ZIUA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI ?

10 mai, Ziua Regelui, era Ziua Națională a României până la venirea comuniștilor la putere, la jumătatea secolului trecut. În timpul dictaturii comuniste, sărbătoarea de 10 Mai a fost ștersă deliberat din memoria colectivă. Manualele de istorie nu o menționau, nu era amintită public niciodată, iar când se vorbea despre independență se invoca discursul lui Mihail Kogălniceanu din Parlament, rostit la 9 mai. Astăzi, 10 Mai este ziua Regalității și este sărbătorită în primul rând de familia regală și de simpatizanții ei, dar și de cei care știu cât datorează România regilor ei.

Prima semnificație a zilei de **10 Mai** este legată de momentul sosirii lui Carol de Hohenzollern Sigmaringen în România în anul 1866. Instalarea sa la București a fost urmarea unui acord între politicienii români.

„Realizau că doar un străin putea să fie destul de departe de înverșunata rivalitate între diverse familii politice din țară și, ca atare, să aducă obiectivitatea și neutralitate de care era nevoie”, spunea profesorul Andrei Pippidi, Facultatea de Istorie, Universitatea București.

Cu acceptul împăratului francez Napoleon al III-lea și cel al regelui Prusiei, Wilhelm I, principele Carol pornește spre România la sfârșitul lui aprilie 1866. Părăsește castelul Sigmaringen de lângă Dusseldorf și traversează Elveția și Austria. În ziua de 8 mai ajunge cu vaporul la Turnu Severin, iar pe 10 Mai 1866 intră în București. Începe astfel o domnie de 48 de ani, cea mai lungă din istorie. Este perioada în care **10 Mai** intră în conștiința românilor drept **Ziua Națională și Ziua Dinastiei**.

Cea de-a doua semnificație a datei de **10 Mai** este legată de proclamarea independenței în anul 1877.

„Foarte multă vreme, noi am fost învățați la școală că independența a fost proclamată pe data de 9 mai. Numai că acest șiretlic a fost folosit în timpul regimului comunist tocmai pentru a se disocia momentul proclamării Independenței de 10 Mai, Ziua Dinastiei și Ziua Națională a României”, adauga profesorul Alin Ciupală, de la Facultatea de Istorie, Universitatea București.

În Parlament, pe 9 mai, opoziția aștepta reacția guvernului la o interpelare despre pregătirea armatei, iar în discursul de răspuns, ministrul de externe Mihail Kogălniceanu a folosit celebra frază: **„Suntem independenți, suntem națiune de sine stătătoare”**. Parlamentul a votat apoi în unanimitate o

rezoluție prin care a proclamat deplina independență a țării. Dar abia a doua zi, pe 10 Mai 1877, parlamentarii merg cu toții la Palatul Regal, iar domnitorul Carol răspunde proclamației de independență. Momentul este descris detaliat în memoriile lui Carol I.

10 mai 1877 - „Sărbătoarea Națională de astăzi se celebrează de astă dată cu deosebire, ca fiind ziua independenței. După Tedeum la Mitropolie, într-un lung discurs, primul ministru Brătianu arată entuziasmul cu care România a intrat în noua ei formă de stat. În răspunsul său, Principele exprimă speranța că Europa va vedea în evenimentul sărbătorit astăzi realizarea vechii dorinți a românilor și un pas făcut înainte pentru asigurarea și întărirea ideii de Stat la Dunărea de Jos.”

Proclamarea Independenței la 10 mai 1877 este argumentul principal pentru care unii istorici susțin că și astăzi Ziua Națională a României ar trebui să fie pe **10 Mai**.

„Eu știu de ce nu s-a păstrat. Fiindcă domnii deputați din 1990 și 1991 s-au temut de întoarcerea Regelui pe tron. Și ei asociază ziua de 10 mai cu familia regală. (Nu este așa?) Nu e adevărat. Este o coincidență că, cu 11 ani înainte de declararea Independenței noastre, în mai 1877, cu 11 ani înainte, întâmplarea face că într-o zi de 10 Mai a sosit principele Carol de Hohenzollern care va deveni regele României. Dar e o coincidență, deci să nu confundăm lucrurile. Adevărata zi de independență a României este 10 mai 1877. Și este foarte frumos ca sărbătoarea națională a unei țări să fie ziua când a devenit această țară independentă, adică a început să facă parte din concertul european”, spunea istoricul Neagu Djuvara.

Alți istorici sunt mai puțin categorici, dar atrag atenția că ziua de **10 Mai** trebuie marcată ca una dintre cele mai faste din istoria națională. Și asta pentru că la **10 Mai 1881**, într-o Europă monarhică, România a devenit **regat**.

„Proclamarea Regatului a însemnat foarte mult pentru România deoarece marchează acceptarea României cu un statut de egalitate de către celelalte state europene. Iar proclamarea Regatului trebuie văzută din această perspectivă și nu doar dintr-o ambiție personală a celui care făcea parte din familia de Hohenzollern, Carol”, mai spunea profesorul universitar Alin Ciupală.

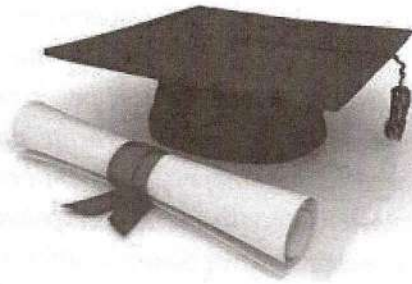
Ca zi națională, **10 Mai** era sărbătorită de toți românii. Mulțimea lua parte la celebra bătaie de flori de la șosea. Celebrarea **Zilei de 10 Mai** a fost interzisă pentru prima dată în 1917 de ocupația germană, iar a doua oară de regimul comunist, după abdicarea forțată a Regelui Mihai din 1947.

O LECȚIE DE ISTORIE...ALTFEL

- *„Un popor care nu-și cunoaște istoria e ca un copil care nu-și cunoaște părinții.” — Nicolae Iorga*
- *Istoria e un ghid de navigație în timpuri de răstărite. Istoria reprezintă ceea ce suntem și motivul pentru care suntem așa. (David McCullough)*
- *Istoria e prezentul. De aceea, fiecare generație o rescrie. Dar ceea ce oamenii consideră ca e istoria e, de fapt, un mit, un produs final. (E.L. Doctorow)*
- *Istoria e singurul laborator existent în care putem testa consecințele ideilor și rațiunii. (Etienne Gilson)*
- *Istoria lumii e tribunalul lumii. (Friedrich Von Schiller)*
- *Istoria e știința faptelor care nu se repeta. (Paul Valery)*
- *Oamenii înfruntă viitorul cu trecutul lor. (Pearl S. Buck)*

Prof.gr.I Petrișor Iacob

PAGINA ABSOLVENTULUI

RĂMAS BUN, DOAMNA ÎNVĂȚĂTOARE!

Parcă ieri am pășit pentru prima dată în școala în care, iată, am învățat patru ani.

Era o zi călduroasă de septembrie, ziua în care începeam viața de școlar. Împreună cu părinții, am venit la festivitatea de deschidere a anului școlar. Aveam emoții foarte mari. Știam că îmi voi cunoaște noii colegi, care au frecventat Grădinița din Cornu Luncii, dar cele mai mari emoții le aveam pentru că urma să o cunosc pe doamna învățătoare. Nu o văzusem până atunci, nu știam cum arată, cum vorbește ... dar cel mai mult mă întrebam dacă va fi bună și iubitoare cum a fost doamna educatoare.

Stăteam alături de părinți și de ceilalți doi colegi de la Sasca Mică, în curtea școlii și căutam cu privirea chipul doamnei – așa cum mi-o imaginam eu. În acest timp, o doamnă tânără, frumoasă, veselă, le-a spus ceva părinților noștri, apoi ne-a mângâiat pe obraji și ne-a urat bun venit, rostindu-ne fiecare în parte numele, ca și cum ne-ar fi cunoscut. Imediat s-a și prezentat – Paraschiva Oanea – și a spus că va fi învățătoarea noastră. Ne-a invitat să ne alăturăm tuturor copiilor și părinților. Începea festivitatea de deschidere a anului școlar. Doamna a stat alături de noi, cuprinzându-ne cu brațele, așa cum își ocrotește pasărea puii.

Ne-am dus apoi în sala de clasă, unde ne așteptau primele noastre manuale școlare. Doamna a făcut prezența, rostindu-ne numele tare și clar, iar fiecare dintre noi răspundeam „prezent”. A dat fiecărui elev manualele, orarul, a precizat că trebuie să venim în uniformă la școală, apoi ne-a prezentat câteva reguli pe care trebuia să le respectăm. A discutat și cu părinții noștri lucruri de ei înțelese atunci, apoi am plecat acasă. Amintirea acelei zile o vom purta cu toții în inimă pentru tot restul vieții.

Au urmat patru ani de școală frumoși, alături de doamna învățătoare. Ne-a învățat să scriem și să citim, să socotim, ne-a învățat noțiuni de cunoașterea mediului, de istorie, de geografie, de muzică, etc. dar mai presus de orice, ne-a învățat cum să ne comportăm.

În fiecare zi ne-a uimit cu noi cunoștințe, iar din avalanșa de noțiuni prezentate pe parcursul celor patru ani am reținut foarte multe lucruri noi, care îmi vor fi de folos pe parcursul vieții. Atunci când eram foarte bine pregătiți, doamna ne aprecia, ne acorda calificative foarte bune și citeam pe chipul ei fericirea. În schimb, când nu eram suficient de bine pregătiți, sau deloc, se întrista și ne repeta de fiecare dată că, tot ce vom învăța, vom învăța pentru noi, pentru binele nostru. Mai explica de câte ori era nevoie noțiunile pe care noi nu le învățasem, apoi ne cerea să repetăm și noi, pentru a fi sigură că vom reține ceva.

Ne-a ascultat de fiecare dată când am avut vreo problemă sau vreo nelămurire. Și-a sacrificat din timpul liber pentru a ne ajuta la teme, sau pentru meditații. Ne-a încurajat să participăm la multe concursuri, la care am obținut rezultate bune și foarte bune.

Cea mai grea încercare pentru noi va fi Evaluarea Națională. Doamna ne-a spus încă din clasa a II-a că la sfârșitul clasei a IV-a vom avea evaluare și a insistat foarte mult să învățăm. Am făcut multe ore

de pregătire împreună cu doamna, am lucrat variante de subiecte, dar ne-am dat seama mulți dintre noi că nu am fost suficient de conștiincioși pe parcursul celor patru ani de studiu, pentru că multe cerințe nu știm să le rezolvăm fără ajutorul doamnei, care ne aduce aminte de fiecare dată la ce lecție s-au predat noțiunile, ce tipuri de cerințe am rezolvat ... Cred că ne vom descurca bine dacă vom fi atenți.

Mai sunt doar câteva săptămâni de școală, apoi ne vom lua rămas bun de la doamna învățătoare. Cum va fi fără dumneaei în preajma noastră zilnic? Știi că mie, personal, îmi va lipsi foarte mult. Îmi vor lipsi orele în care ne spunea lucruri atât de interesante, adevărate povești fără sfârșit în care îmbina noțiuni de la mai multe discipline, de parcă se derulau prin fața ochilor filme ușor de înțeles. Îmi vor lipsi discuțiile despre bunele maniere și comportarea civilizată, despre prietenie și înțelegere, despre respect, etc. De fiecare dată m-am întrebat cât va trebui să învăț pentru a ști atât de multe?

Sunt sigură că doamna învățătoare este mândră de noi și de rezultatele bune și foarte bune pe care le-am avut de-a lungul celor patru ani și, în același timp, ne va ierta pentru că am fost obraznici și nepregătiți de multe ori.

Nu știi dacă în ziua în care ne vom lua rămas bun doamna va fi veselă sau tristă, dar eu, cu siguranță voi fi foarte tristă. Spun acest lucru pentru că și acum, în momentul în care scriu aceste rânduri, îmi curg lacrimile.

Dragă doamnă învățătoare, atât mie cât și colegilor mei, ne va fi dor de dumneavoastră, de minunatele clipe petrecute împreună, de tot ce ne-ați învățat ...

RĂMAS BUN, DOAMNA ÎNVĂȚĂTOARE!

Cu respect, a dumneavoastră elevă,
Ioana-Simona Acatrinei

GÂNDURI ...LA ABSOLVIRE

Iată! Terminăm acum clasa a VIII-a! Când au zburat anii, oare, atât de repede?

De prea multe ori vorbele sunt puține și sărace și nu pot exprima preaplinul sufletului. Doar ochii noștri pot spune despre dragostea din inimi ce am adunat-o și vrem să v-o dăruim cu aceeași căldură cu care și dumneavoastră, fiind în acești ani alături de noi, ne-ați deschis privirile noastre mirate spre noi orizonturi.

Priviți-ne! Vă dați seama că noi suntem bobocii din trecut?

Și pentru noi a venit un ceas când, cu mirare și emoție, am constatat că suntem altfel, că nu suntem încă adulți, dar nici copii nu mai putem spune că suntem. Totul în jur pare schimbat și porțile unei noi lumi se deschid.

Cei mai frumoși ani ai copilăriei noastre s-au îmbogățit în acești ani de școală și sunt temelie pentru ceea ce urmează pentru fiecare dintre noi. Am crescut, am muncit și uneori am greșit, dar, din greșeli, am învățat cu toții. Am încercat să fim o familie, să ne tolerăm și să ne ajutăm, pentru a trece orice obstacol.

Amintirile rămân vii peste ani. Ele ne vor încălzi inimile. Toate momentele fericite, toate zâmbetele, toate lacrimile au dat farmec acestor ani.

Acum, când o etapă importantă a existenței noastre se încheie, toți ca unul, vă spunem cu emoție și recunoștință: **VĂ MULTUMIM!**

Daniel Butnaru, absolvent 2015

★

Încă nu îmi vine să cred că 4 ani de zile au trecut parcă în zbor...

Mai ieri eram un bobocel de clasa a V-a, pe când azi...o viitoare absolventă!

Alături de dascăli și de colegi, am trăit niște clipe unice și vor rămâne în sufletul meu pentru totdeauna.

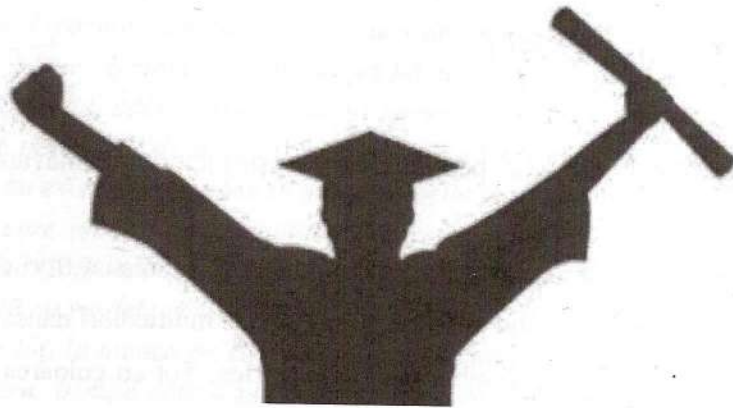
Acum, când vine clipa despărțirii, mă doare sufletul...dar sunt și fericită, căci o nouă etapă în viața mea începe!

În primul rând, aș dori să le mulțumesc dascălilor ce mi-au dat ocazia să acumulez atâtea cunoștințe, au luat măsuri atunci când a fost nevoie, dar, în mod special, aș dori să-i mulțumesc doamnei diriginte care a fost mereu alături de mine, m-a susținut și m-a ambiționat, mi-a fost ca a doua mamă, și, pentru toate acestea, o stimez enorm.

În al doilea rând, aș vrea să le mulțumesc colegilor mei pentru toate momentele frumoase, pentru toate nebuniile făcute în acești 4 ani...Din punctul meu de vedere, am fost o clasă unită, care s-a susținut și la bine, și la rău.

Chiar dacă părăsesc această școală fizic, în sufletul meu, ea va exista mereu.

Sorina Croitoru, absolventă 2015

★

Îmi aduc aminte cum, acum 4 ani, intram sfioasă și timidă într-un nou grup de colegi, care, cu timpul, mi-au devenit ca frații. Acum 4 ani, începeam o nouă etapă a vieții mele, și începeam să adun alte amintiri frumoase, alături de colegi și doamna dirigintă.

Acum, la sfârșitul acestor ani minunați, încărcăți cu amintiri de neuitat, trăiesc cu regret momentul despărțirii. Țin să le mulțumesc domnilor profesori și doamnei diriginte că m-au format ca OM și m-au ajutat să-mi clădesc temelia viitorului meu.

Le urez succes colegilor mei din clasele mai mici și îi sfătuiesc să aprecieze momentele frumoase alături de colegii lor și de domniile profesori, pentru că anii trec și vor regreta, la un moment dat, că nu au prețuit clipele la timpul potrivit.

Diana Apetrei, absolventă 2015

TINERE CONDEIE

BINE-AI REVENIT!

Bine-ai revenit la noi în țară,
Mult așteptată, uluitoare primăvară,
Cu livezile tale mândru înflorite,
Cu nevinovații și jucăușii tăi miei
Ce poartă-n urechiușe zornăitori cercei,
Cu albinuțe hărnicuțe ce zumzăie-n cireș
Mii de faguri vrând să umple fărâ a da greș.
Îți sărut trena de flori cu nespună gingășie,
Te îmbrățișez cu dor și cu mare bucurie
Și te-ntreb: cum erai în copilărie ?

Lorena-Maria-Luiza Litianu, cl. a V-a

TABLOUL PRIMĂVERII

Cu stiloul în mână încerc să reproduc pe hârtie ce a reușit pictorița Primăvara în tabloul din acest an.

A început prin a desena dealuri domoale, înverzite, pe care a împrăștiat flori delicate, strălucitoare. Albine zburând dintr-o floare în alta, adunând polen și mii de fluturi multicolori dansând prin văzduh. Apoi a pictat căsuțe albe, luminoase, ca zânele să aibă un loc misterios. Tot cu culoarea verde și un strop de galben, a coborât pe pânză lunci însorite și înflorite care par a zâmbi soarelui.

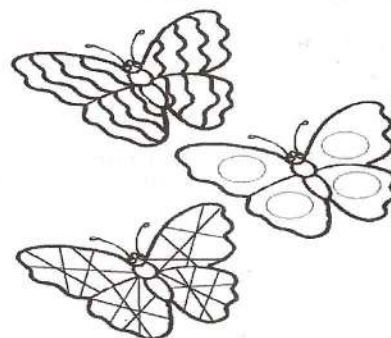
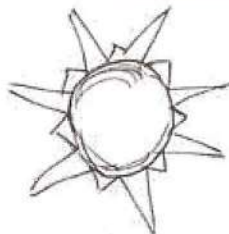
Nu a uitat nici de grădini înverzite și vesele ca să aibă bunicii coșuri pline cu mere, pere, prune și alte roade din belșug.

Poți auzi șoapta pădurilor și susurul unui pârâu, iar un cărăbuș se zărește la marginea luncii.

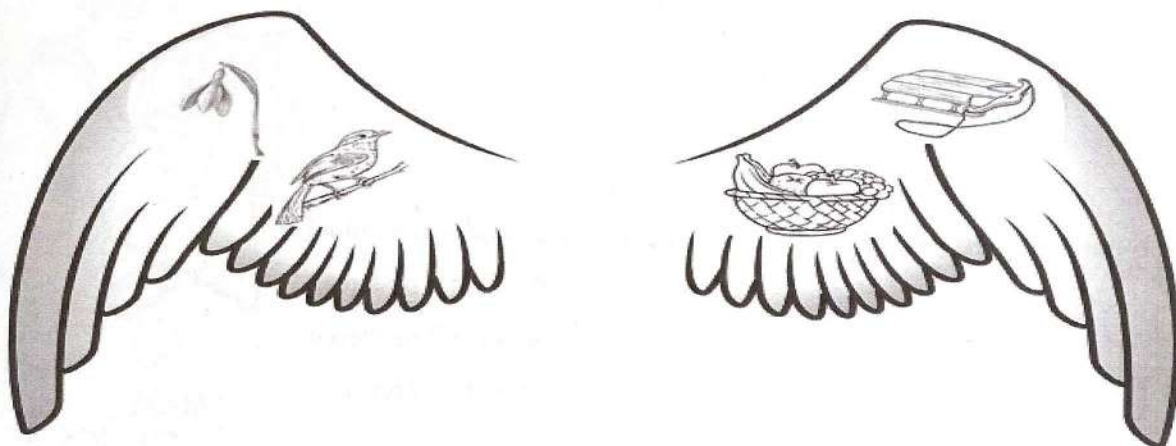
La umbrița unui copac, o ciupercă și-a îmbrăcat pălăria în haină roșie cu buline albe și a înălțat-o deasupra firelor de iarbă.

Totul se petrece sub un cer senin și vesel care aruncă sclipiri de platină peste întreaga natură.

Mădălina-Elena Andrieș, cl. a III-a

Călătorie prin anotimpuri

Primăvară!... numai gândul la tine mă duce într-un univers al visului cu ochii deschiși. Pe aripile amintirilor, călătoresc într-o lume familiară (și nu exagerez când spun asta), căci parcă o cunosc dintotdeauna.

Îmi place să-mi petrec timpul liber în pădure, să privesc copacii și să le vorbesc fără cuvinte, fiind sigură că ei mă înțeleg. Le povestesc despre visurile mele sau le admir frumusețea. E minunat acest tablou în care săgeți delicate de lumină străpung ramurile încărcate de flori albe și roz. Micile vietăți își lasă mângâiată blănița de soarele primăvăratic, pe când puternicii pădurii preferă să mai dormiteze. Îmi odihnesc picioarele calde pe iarba de un verde crud, ireal de frumos. Florile abia răsărite o colorează ca un curcubeu, amintindu-mi de vară.

Un soare dogoritor topește lanurile aurii de gâu și fierbe apele râurilor repezi și limpezi. Mii de triluri se înalță la cer, lăsând în urmă-le parfumul bucuriei de a trăi. Deasupra mea, o salcie plângătoare își leagă ramurile, căci stau tolănită la umbra ei. Sus de tot, un nor sferic și pufos pare o porție de vată de zahăr pe un băț de azur. Tare frumos e vara și mai că aș spune că un anotimp mai fascinant și mai colorat nu există, dar îmi vin în minte culorile puternice ale toamnei.

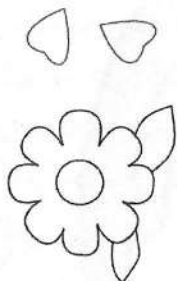
Cineva care iubește acest anotimp mi-a spus odată că și culorile ei pot fi văzute ca un curcubeu, unul mai sobru. Galbenul cel mai galben (dacă îmi permiteți să mă exprim așa), roșul arzător și cafeniul munților se luptă cu verdele vesel al verii și îl înving. Și, totuși, nimeni nu se supără. Toamna cea rodnică ne îndeamnă pe toți la muncă pe câmp, își cheamă florile să facă risipă de mirese și, când i se pare că a întrecut măsura, trimite câte o ploaie tristă și rece. Dar nici atunci nu-i poartă nimeni pică, socotind că iarna nu sunt ploi deloc.

Iarna intimidează până și soarele care a reușit să stea de veghe pe boltă trei anotimpuri, dar nu se poate pune cu copiii: sunt așa de zglobii și nevinovați, că o „dezarmează” și îi lasă să facă oameni de zăpadă, să o gădile cu derdelușuri pe care se dau cu săniuța sau cu nailonul, să locuiască în cazemate de zăpadă și să fie ei stăpânii până când îi strigă părinții să se-adune pe la case. Atunci, iarna, simțindu-se părăsită, trimite câte un crivăț șuierând a pustiu și-i face pe toți să se apropie de sobița duinduind harnic și să muște cu poftă din plăcinte cu mere și scorțișoară. Dar iarna este efemeră...

O să vină curând ploi de muguri, iar zăpada, umedă până la piele și răcită, va fi bucuroasă să se piardă în buzunarul unui copilandru...

Anonim (cl. a VIII-a A)

E PRIMĂVARĂ

Draga noastră primăvară,
Bine-ai revenit!
Cu a ta splendoare rară
Iarăși ne-ai vrăjit!

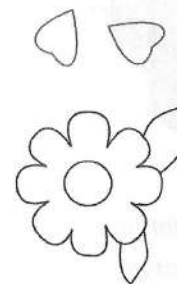
Cât de mult te-am așteptat
Să ne deschizi nouă
Lumea-ntreagă de culoare
Și mărgăritare!

Cât mai mult rămâi la noi,
Suavă primăvară,
Oamenii vor să domnească
Frumusețea-n țară!

Bucurie tu ne-aduci,
Ne alungi tristețea,
Iar în suflete mereu
Sădești tinerețea.

Pajiștile-s de smarald,
Natura-i de poveste,
Florile-n parfum se-ntrec,
Munții-n 'nalte creste.

Emilia Balan, cl. a V-a A

DECLARAȚIE

Primăvară,
ești grațioasă ca un boboc de trandafir,
te-ai parfumat cu bujori și iasomie
ca să ne îmbeți cu mireme.
Pletele ți-s de aur, iar cerceii din argint selenar.
Dacă ai purta rochie, ai fi regina oricărui bal.
Dacă ai avea dușmani, te-ar striga „frumoaso”.
De-ai sta ascunsă, s-ar vorbi de Domnia Nămeților.
Dar ar fi trist. Prea trist !...

Petru-Sergiu Edu, cl. a V-a A

CLIPĂ SFÂNTĂ

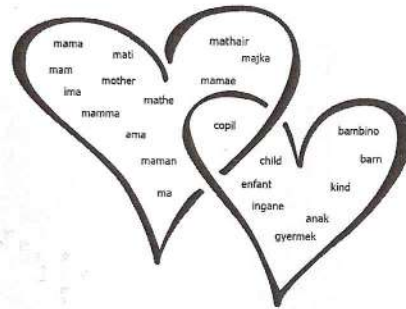
În prima zi de viață,
în fața ta apare un chip strălucitor.
Este chipul mamei,
ființă unică și dragă,
care atât de mult te iubește
încât nici soarele, nici luna nu merită să stea alături de tine,
copilul ei.

Lavinia-Mihaela Hison, cl. a VII-a

MAMA

„Mama” este cel mai rostit cuvânt.
„Mama” este cuvântul
pe care nu îl uiți niciodată,
pe care nu îl poți uita
pentru că e cel mai dulce,
are parfum de floare
și-ți zugrăvește chipul unei zâne.
„Mama” este cuvântul ce vestește
bucuria vieții.
Mama este microuniversul
din care te-ai ivit
și ai găsit un drum luminat.
Mama este ființa cea mai iubită!
Așa simt.

Maria Lupu, cl. a VII-a

PENTRU TINE, MAMA MEA

Pentru tine, mama mea,
aș zbura până la soare
să-ți aduc, de vrei, un buchet de
raze.

M-aș duce pe planeta Marte
să-ți culeg toate stelele
să-ți fac șirag.
De pe Pluto ți-aș aduce un cățel
ghiduș
și de pe Saturn un inel de foc.
Un inel care să simbolizeze iubirea

ce ți-o port.
De pe Uranus aș aduce o statuie cu
chipul tău.

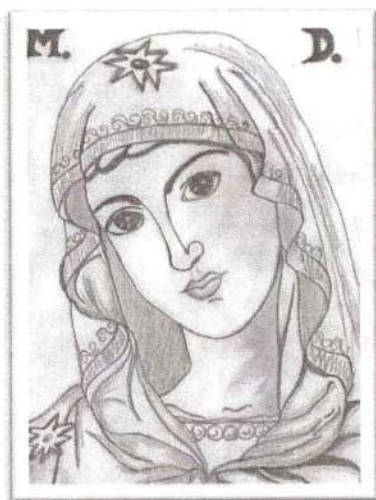
Până pe Venus aș merge să strig
că te iubesc
de să răsunе galaxia...
Dar ... hai să fim sinceri!
Universul știe de iubirea mea
de la primul găngurit.

Valentin Marțian, cl. a VII-a

DECALOG

1. Pruncul vede lumea cu ochii mamei - două perle negre.
2. Mama este o punte între cer și pământ, e darul îngerilor, căci poartă în inimă iubire și iertare.
3. Ziua mă veghează ca pe-o floare, iar noaptea este steaua mea pe cerul întunecat al vieții.
4. Pentru mama, oricine s-ar lupta și cu dragoni.
5. Copilul se închină palmelor tale care au trudit pentru el.
6. Adultul ridică un altar inimii tale ce a suferit până și-a crescut puiul.
7. Glasul mamei te încălzește pe gerul cel mai năprasnic, căci izvorăște din focul inimii.
8. Tot aurul universului e în sufletul mamei.
9. Mama este un pisc atins de cei care o iubesc.
10. Pe mama o s-o iubim până moare lumea.

Elevii clasei a VII-a

* icoana realizată de *Blanariu Paula-Adelina*,
clasa a VIII-a A

ICOANA ÎN VIAȚA MEA

*Draga mea, Icoană Sfântă,
Eu la tine acum mă-nchin,
Către Dumnezeu am rugă
Să m-ajute când suspin.*

*În genunchi, privirea-n față,
Către tine o țințesc,
Și, spunând o rugăciune,
Sufletul mi-l mântuiesc.*

*Zi de zi, seară de seară,
Dimineața, mă trezesc,
Iar în fața ta, Icoană,
Gândul să-l mărturisesc.*

*Parte ești din viața mea
Și așa tu vei rămâne,
Iar în veci, de-a pururea
Eu mă voi ruga la tine.*

Diana-Elena Ilisei, clasa a VIII-a A

CLOȘCA ȘI PUIȘORII

Era o zi frumoasă de vară. Razele soarelui mângâiau grădina plină de flori aurii de păpădie. Cloșca și puișorii ei mici și pufoși au ieșit afară. Au început să scormonească cu piciorușele lor subțirele printre firele mari de iarbă.

Deodată au apărut țârcile. Cloșca, speriată, le-a zis puișorilor:

- Voi, băgați-vă în cușcă! Sunteți în pericol! Eu voi încerca să le alung.

Puii s-au ascuns repede. Un pui spuse:

- Lăsați-ne în pace! Noi nu v-am făcut nimic.

- Plecați! altfel o să aveți de-a face cu cocoșul! spuse cloșca îngrijorată.

- Nouă ne este frică de cocoș, au spus țârcile, așa că vom zbura de aici.

Dar ele nu s-au dat bătute și au venit iarăși. Cloșca a chemat cocoșul. A fost o luptă grea, dar cocoșul a învins. Țârcile au zburat jumulte.

Fiind siguri că pericolul a trecut, puișorii au ieșit fericiți și au continuat joaca printre florile de păpădie.

Ce bine e să ai părinți așa puternici!

Ana-Maria Ciobanu, cl. a II-a

Mulțumirea lui Iepurică

Zarvă mare-n bucătărie

Ce se-ntâmplă? nu se știe

Toată lumea e grăbită,

Și de treabă pregătită.

Care-o roagă fără frică

Să-l ajute la decorat

Ouăle de colorat.

Iată că se lasă seara,

Măriuca-i toată o treabă

Ouăle le-a colorat,

Coșul l-a și decorat.

Jos, în colț, e un coș
mare,

Supărarea-i însă mare.

Măriuca s-a uitat

- Cine-n colț, jos, l-a lăsat?

Lângă el un bilețel,

De la micul Iepurică

Totul este pregătit!

Iepurică-i mulțumit,

Pleacă acasă fericit!

Alex Ioan Agavriloai, clasa I

Puișorul

Dintr-un lucru mic de tot
A ieșit un puișor,
Colorat și drăgălaș,
Chiar în zilele de Paști.

Ouăle de Paști

Ouăle cele albe, simple,
La Paști își schimbă culoarea.
Pentru a ne-adece aminte
De patimile Mântuitorului Hristos!

Luca Oniga, clasa I

Iepurașul Mesager

Eu sunt micul iepuraș,
Dau o raită prin oraș
Să vestesc la mic și mare
Că e mare sărbătoare!

Iepurașul de Paști

Ieri, Codiță a plecat
În vâlcea, la adunat
Panseluțe și mac roș,
Ca să umple plin un coș.

Peste tot e zarvă mare,
Totul e în sărbătoare.
Oua roșii, cozonaci,
Pască, mieii și iepurași.

S-a întors acum acasă,
Mama-i tare bucuroasă,
Oua le o să vopsească.
În culori neprețuite
Și la oameni dăruite.

PAȘTILE

*Iepuri veseli și zglobii,
Oua roșii, bucurii,
Miei cu zurgălăi la gât
Să vă țină de urât!*

Alex Ioan Agavriiloai, clasa I

*Paștile cu sănătate,
Zile sfinte, luminate,
Iar pe masa românească,
Pasca dulce să domnească!*

De nu le udați cu vin

S-ar putea să fie-un chin!

*Și cum postu-i pe-ncheiate
Aveți grijă la bucate:*

*Soarele să vă-nsoțească
Bucurie-n casa voastră,
Să petreceți fericiți
Alături de cei iubiți!*

Ioana-Simona Acatrinei, clasa a IV-a

SĂ COMUNICĂM!

Să ne cunoaștem diriginții!

Nu ne putem alege țara natală, părinții, calitățile, nici măcar dirigințele. După cum nici dumnealui/dumneaei nu-și poate alege elevii, salariul, trăsăturile fizice sau cota de popularitate. Și totuși, împreună, dirigințe și elevi pot redescoperi valorile morale, istoria, geografia, bunele maniere, codul rutier sau vestimentar.

Diriginții claselor a VI – a și a VII – a, dl prof. Mihai Danilov și dna prof. Irina Roxana Acatrinei, au fost de acord să pătrundem, pe calea interviului, în universul lor: de profesori și diriginți, de oameni cu viață socială și de familie, care nu au uitat însă că au fost, cândva, copiii și elevi.

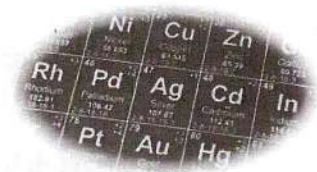
Ne rămâne nouă, celor care citim aceste rânduri, să observăm rolul formator al experiențelor despre care vorbesc cei doi diriginți.

IERI ȘI AZI

De când sunteți profesor la Școala Gimnazială Cornu Luncii?

Ați lucrat și în alte școli?

I.R.A.: Activitatea didactică la Școala Cornu Luncii a început la 1 septembrie 2012, după 12 ani lucrați la Școala Gimnazială „Ion Muceleanu” din comuna Fântâna Mare, unde am activat întâi ca învățător, apoi, din 2005, odată cu absolvirea facultății, ca profesor de limba engleză și de religie.

M.D.: După absolvirea studiilor superioare la Iași, în 1988, am fost repartizat la o școală din județul Mureș, comuna Beica (sat Șerbeni). În al doilea an petrecut acolo, din cauza conflictelor între etnici, m-am detașat la Școala Gimnazială Ostra din județul nostru, iar în toamna aceluiași an am ajuns profesor la Școala Gimnazială Cornu Luncii, prin transfer. După câțiva ani, m-am detașat la Centrul Școlar „Sf. Andrei” din Gura Humorului (aceasta e titulatura actuală a instituției), apoi am revenit la Școala Gimnazială Cornu Luncii.

PASIUNI, PREFERINȚE, TALENTE

Care sunt pasiunile dumneavoastră?

I.R.A.: Am din ce în ce mai puțin timp liber pentru mine și pasiunile mele, dintre care aș aminti: goblenul și împletitul, în general lucrul de mână, abilitate moștenită de la mama.

M.D.: Sportul, muzica retro, pescuitul. Odată cu înaintarea în vârstă și-au mai pierdut din intensitate.

Anotimpul preferat?

I.R.A.: Sunt de părere că fiecare anotimp are farmecul lui și, totuși, sunt fascinată de primăvară, mai ales când grădina îmbracă strai colorat, parcă de sărbătoare.

M.D.: Anotimpul meu preferat este, ca și pentru Vivaldi, primăvara. Este anotimpul renașterii și al înfloririi.

Cel mai captivant film?

I.R.A.: Vizionarea unui film rămâne o activitate de relaxare, de timp liber. Nu am un film preferat, dar, dacă ar fi să nominalizez unul care mi-a plăcut în mod special, acesta este *Regatul Cerului (Kingdom of Heaven)*, în regia lui Ridley Scott.

M.D.: În copilărie mi-a plăcut teribil filmul *Winnetou*, realizat după romanul omonim al lui Karl May. Adult, mă declar fan al oricărui film istoric în regia lui Sergiu Nicolaescu.

Cea mai frumoasă floare?

I.R.A.: Orice femeie adoră florile. Am acasă orhidee și violete de Parma, în jur de 30 de ghivece, pe care le îngrijesc cu drag, străduindu-mă să le cunosc preferințele. Îmi plac tare mult margaretele și zambilele.

M.D.: Liliacul mov, bătut, cu parfum puternic.

Animalul preferat?

I.R.A.: Pisica. Trăim sub același acoperiș cu un motănel, Mișu, pe care îl tratăm ca pe un membru al familiei.

M.D.: Când eram copil locuiam la casă și aveam o cățelușă, Laica, de care eram foarte atașat. Și acum cred în prietenia dintre un copil și un cățel. Altfel spus, câinele este animalul meu preferat.

Un desert delicios?

I.R.A.: Destul de des gătesc deserturi și încerc rețete noi. Nu am unul preferat, de cele mai multe ori Iustinian, băiețelul nostru, alege rețeta.

M.D.: Deserturile sunt o slăbiciune pentru mine, aș renunța la o friptură pentru o salată de fructe sau o felie de tort.

COPII AM FOST ȘI NOI

Unde ați copilărit?

I.R.A.: M-am născut și am copilărit în satul Cotu Băii din comuna Fântâna Mare. Părinții locuiesc în continuare acolo și mergem și noi cât de des putem.

M.D.: M-am născut și am copilărit în orașul Gura Humorului, iar dealurile din împrejurimi mi-au fost locul de joacă. Locuiam pe o stradă aproape de ieșirea din localitate, spre Frasin. În apropierea casei era un loc numit *Runc*, unde mă bucuram de copilărie cu alți năzdrăvani de vârsta mea. Țin minte că, pe timp de vară, unii purtau teniși, alții erau desculți, dar asta nu conta pentru noi. Jocurile noastre erau minunate și ne absorbeau cu totul.

Care erau jocurile copilăriei?

I.R.A.: Jocurile erau de o mare varietate, țineau de anotimp și chiar de momentul zilei când ieșeam la joacă: *De-a prinselea*, *De-a v-ați ascunselea*, *Culorile*, *Sticluța cu otravă*...

M.D.: Jocurile noastre, ale băieților, erau diferite de cele ale fetelor. Nouă ne plăcea să jucăm fotbal, dar dacă nu „prindeam” loc în echipă, mă suiam cu alți prieteni pe deal ca să avem panoramă și ne luam la întrecere care numără mai multe mașini. Nu era o numărătoare ușoară, pentru că trebuia să reținem și culorile mașinilor.

Mergeați cu colinda, cu uratul și cu sorcova?

I.R.A.: Deși câțiva ani ai copilăriei mele au fost sub regimul comunist, se păstrau aceste obiceiuri și le practicam cu plăcere. Îmi amintesc că se mergea cu uratul în dimineața Ajunului Nou și cu colinda în seara aceleiași zile. După Revoluția din 1989, după ce Religia a fost introdusă ca disciplină școlară,

mergeam cu colinda în Ajunul Crăciunului, așa cum era firesc. Ador perioada sărbătorilor de iarnă și, pe cât posibil, ținem să le păstrăm farmecul, prin copilul nostru.

M.D.: Sărbătorile de iarnă erau sfinte pentru mine și sunt și în prezent cele mai frumoase. Copil fiind, luam la rând casele, cu prietenii mei și uram cât ne țineau plămâni. Oamenii ne primeau cu bucurie și ne răsplăteau cu câte un leu, un măr sau un colăcel.

Ce vă cumpărați din banii câștigați?

I.R.A.: Din banii câștigați colindând și sorcovind – la urat primeam colaci, mere și nuci – îmi cumpăram în general haine, după cum mă sfătuia mama.

M.D.: Îmi luam rechizite sau o minge pentru fotbal.

Cea mai frumoasă amintire din copilărie?

I.R. A.: Am multe amintiri frumoase: în vacanța mare veneau și alți copii în vecini și toată ziua stăteam pe iarbă, pe șanț sau confecționam haine pentru păpuși. Poate de aici pasiunea lucrului de mână.

M.D.: Într-o vară (cred ca aveam vreo 12 ani), am mers la pescuit la Moldova cu niște prieteni. N-am simțit cum a trecut timpul, s-a întunecat, iar tata a pornit în căutarea mea, căci se îngrijorase. M-a găsit, dar era așa de încordat din pricina absenței mele îndelungate, că a avut o reacție pe care n-am uitat-o nici până în ziua de azi.

Cartea pe care n-o puteți uita?

I.R.A.: Îmi amintesc cu drag de *Contele de Monte Cristo* al lui Alexandre Dumas, roman primit ca premiu după absolvirea clasei a VII-a și de *Singur pe lume* de Hector Malot. Le-aș recomanda tuturor elevilor noștri, dacă nu le-au citit încă.

M.D.: Până în clasa a X-a nu mi-am selectat lecturile. Îmi plac cărțile polițiste sau de aventuri. Un mare ecou în conștiința mea l-au avut operele lui F. M. Dostoievski.

VIATA DE ȘCOLAR

Cum era eleva Irina – Roxana Avădanei?

Cum era elevul Mihai Danilov?

I.R.A.: Părinții mi-au fost profesori – mama, învățătoare, iar tata, diriginte și profesor de matematică. Un motiv în plus să fiu un exemplu pentru ceilalți, elevul - model. Și, da, eram o elevă silitoare, întotdeauna cu temele făcute și cu lecțiile învățate.

M.D.: Eram o fire veselă, zvăpăiată, dar școala avea mare preț în ochii mei. O tratam ca pe o instituție care îmi asigura viitorul și de aceea o respectam.

Erați premiantă/premiant?

I.R.A.: Conștiinciozitatea mi-a adus întotdeauna satisfacția premiului I, în școala generală. Și mai târziu, la liceu, am fost premiantă.

M.D.: În clasele primare am luat premiul I, în gimnaziu și în liceu rezultatele nu au mai fost sclipitoare, dar am fost un elev bun.

Care a fost cea mai mică notă primită?

I.R.A.: Au fost și accidente, note sub 5, în liceu, dar repet, accidente! Au avut și ele rolul lor pentru că au fost urmate de nota 10.

M.D.: În clasa a VIII –a am luat 2 la chimie pentru suflat.

Ați chiulit?

I.R.A.: Nu am chiulit niciodată în școala generală, dar la liceu se mai întâmpla, cu toată clasa ori în gașcă.

M.D.: Cea mai slabă tentativă de a chiuli era anihilată de gândul cum ar reacționa tata dacă ar afla.

Profesorul pe care l-ați prețuit cel mai mult?

I.R.A.: Cât timp am fost elevă sau studentă, am întâlnit oameni care mi-au fost modele și de la care am învățat să fiu **dascăl** și **om** pentru elevii mei: părinții mei, profesorul de limba română din liceu, îndrumătorul de licență, profesor de Metodica predării Religiei. De la asemenea oameni am învățat că ai nevoie de niște principii ca dascăl, pe care ți le formezi treptat și la care nu ai voie să renunți, indiferent de vremurile trăite.

M.D.: Dna prof. de chimie Olga Bercea (Dumnezeu s-o odihnească!) din gimnaziu mi-a insuflat pasiunea pentru experimente, formule chimice și tot ce mai înseamnă chimie.

TRASEU...DE VIS

O excursie de neuitat?

I.R.A.: Îmi amintesc cu drag de toate excursiile pe care le-am organizat pentru elevii mei, în special cele de pe Masivul Ceahlău. Excursiile de două zile îți dau prilejul de a-ți cunoaște și mai bine elevii.

M.D.: Într-o iarnă, pe când eram student, am urcat pe Rarău cu niște amici și cu Iulia, viitoarea mea soție. Am luat cu mine schiuri, deși nu mă pricepeam la schiat. Pe când prietenii noștri făceau pe schiorii și se descurcau admirabil, eu am „parcat” într-un troian și a trebuit să aștept să fiu salvat.

În ce loc din țară sau străinătate doriți să ajungeți cu orice preț?

I.R.A.: Sunt multe locuri în țară pe care nu le-am vizitat încă, ținutul Bihorului, de exemplu, dar și multe locuri pe care le-aș vizita din nou, cu plăcere: Valea Oltului și ținutul Jiului. În străinătate, aș dori să ajung în Turcia – mi se pare o altă lume: o altă civilizație, alte obiceiuri.

M.D.: Am făcut multe excursii în țară și cred că avem locuri tulburător de frumoase. În afara țării nu am ajuns încă, dar dacă aș face-o aș alege Egiptul. Este o țară cu o civilizație fascinantă.

SINCERITĂȚI NECENZURATE

Aveți superstiții?

I.R.A.: Nu mă consider o persoană superstițioasă.

M.D.: Mă feresc de pisici negre, de oameni în haine negre și sunt foarte atent în zilele de miercuri, observând că de multe ori am ghinion.

Aveți ticuri verbale?

I.R.A.: Cred că la această întrebare pot răspunde cel mai bine cei din jurul meu. Personal, nu cred că am astfel de ticuri.

M.D.: Acum câțiva ani, am primit din partea absolvenților clasei a VIII –a, cărora le-am fost diriginte, o diplomă specială pe care scria: *Pentru cel mai bun diriginte, cu replica HAI SĂ MORI TU?!*. De atunci m-am vindecat de ticuri. Spun vorbele astea așa de rar, că nu mai pot fi etichetate „ticuri”.

Cât de des mințiți?

I.R.A.: Minciuna nu face parte din obiceiurile mele, mai mult decât atât, îi detest pe oamenii falși.

M.D.: Nu mint. Asociez minciuna cu lașitatea și trădarea.

În compania cui vă simțiți cel mai bine?

I.R.A.: În compania familiei mele, dar am și prieteni dragi pe care îi prefer în preajma mea.

M.D.: Cel mai bine mă simt în familie, alături de soție și de copiii mei, Andreea și Alexandru. Tinerii sunt în străinătate, așa că îmi ține companie doar soția, cu care aniversez 30 de ani de căsnicie în acest an.

Ce personaj din povești admirați?

I.R.A.: Dintotdeauna mi-au plăcut poveștile și cei mai simpatici îmi sunt piticii; mi se par ființe plăpânde, sincere, care nu ar face niciodată rău cuiva.

M.D.: Îl admir pe Harap – Alb pentru generozitate și capacitatea de a-și recupera greșelile.

MESAJE PENTRU CEI DE MÂINE

Un citat care vă inspiră?

I.R.A.: Am descoperit de curând un citat în care mă regăsesc:

Dacă știi să - L pui pe Dumnezeu în tot ceea ce faci, o să-L regăsești în tot ce ți se întâmplă.

Atâta vreme cât avem încredere în Dumnezeu și acționăm sub mâna Lui protectoare, Îl vom regăsi în viața noastră și în tot ce ni se întâmplă.

M.D.: *Nu e foarte important să învețe date cineva. Pentru asta nu are nevoie de facultate. Le poate afla din cărți. Importanța unei educații într-o facultate de arte liberale nu constă în învățarea multor date, ci în antrenarea minții pentru a cunoaște ce nu se poate afla dintr-un manual.*

Albert Einstein

Ce mesaj le-ați transmite celor care doresc să ajungă profesori?

I.R.A.: A fi profesor nu e o misiune ușoară.

A fi profesor nu înseamnă o simplă transmitere de informații, cunoștințe pe care le-ai acumulat în timpul studiilor.

A fi profesor înseamnă, în primul rând, a fi un model pentru elevii tăi, un model de comportament și de viață. În această profesie trebuie să investești toată ființa ta – gânduri, sentimente, pentru a fi apreciat și a rămâne în memoria elevilor tăi ca un profesor bun.

M.D.: Celor care visează să îmbrățișeze cariera didactică, le propun să mediteze asupra mesajelor transmise prin următorul text:

Oamenii trebuie să înțeleagă că nimeni nu trișează, uneori câștigăm, alteori pierdem. Nu aștepta să ți se dea ceva înapoi, nu aștepta să ți se recunoască efortul, să ți se descopere geniul, să ți se înțeleagă iubirea! Încheie niște etape! Nu din orgoliu, din neputință sau mândrie, ci pur și simplu pentru că acel lucru nu se mai potrivește cu viața ta. Închide ușa, schimbă discul, fă curat în casă, șterge praful! Încetează să mai fii cine erai și transformă-te în cine ești!

Paulo Coelho

Elevii claselor a VI-a și a VII-a le mulțumesc diriginților Irina Roxana Acatrinei și Mihai Danilov pentru interviul acordat.

PAGINA DE SĂNĂTATE

„Sănătatea este comoara cea mai prețioasă și cel mai ușor de pierdut; cu toate acestea, este cel mai puțin păzită”. (Emile Augier)

„Sănătatea este o comoară pe care puțini știu să o prețuiască, deși aproape toți se nasc cu ea”. (Hipocrate)

„Un organism sănătos este camera de oaspeți a sufletului, un organism bolnav, o închisoare”. (Francis Bacon)

„Fericirea constă, în primul rând, în sănătate”. (George William Curtis)

„Un măr pe zi te scutește de medic”. (proverb anglo-saxon)

Sănătatea înseamnă viață, bucuria de a trăi, bucuria de a iubi, comuniunea noastră cu natura, verdele ierbii, puritatea apei și albastrul infinit al cerului...

Alimentația sănătoasă și sportul sunt cheia unei vieți sănătoase. Ele îți vor crea o stare de bine, de energie, reducând riscul apariției unor boli. Îți poți stabili propria alimentație sănătoasă, așa încât să decizi singur ce anume vrei să mănânci și ce vrei să excluzi.

Cum poți avea o alimentație sănătoasă? E simplu. Trebuie să mănânci alimentele potrivite, la timpul potrivit.

ALIMENTAȚIA PE TIMP DE VARĂ

Pentru a ne simți cât mai sănătoși trebuie ca, în orice sezon, să ținem cont de felul în care ne alimentăm. Vara este perioada în care putem consuma cele mai multe legume și fructe în stare proaspătă. Cum le combinăm și când le consumăm?

Care este cea mai importantă perioadă a zilei pentru a ne alimenta?

E bine să nu treceți, în niciun caz, peste micul dejun. Este foarte important să începeți ziua cu bună dispoziție și cu energie pozitivă. Dejunul ar trebui să conțină 20-25% din volumul de calorii zilnice. Într-un grup de oameni, de exemplu, poate fi ușor observat cel care nu obișnuiește să mănânce dimineața. El este mereu indispus, are un randament de muncă redus,

este mereu în stare de somnolență și chiar devine nervos. Dejunul poate să conțină orice doriți: legume, fructe, cereale, iaurturi, lactate, etc.

Ce e bine să mâncăm la prânz?

Prânzul conține restul de 30-35% din kaloriile necesare unui om pe parcursul unei zile. La prânz, oamenii trebuie să mănânce supe și alte mâncăruri din legume, diverse salate, pește, carne.

Dar la cină?

Cina va conține, de obicei, doar 10% din necesarul zilnic de calorii. Atunci e bine să consumăm pește și multe legume, iar pentru gustările dintre dejun și prânz / prânz și cină, care acoperă restul de 15 % din kaloriile necesare, sunt binevenite fructele. Este foarte important ca în alimentație să existe un echilibru între cantitatea de glucide, proteine și grăsimi. Proporția ar fi cam următoarea: 50-60% - glucide, 10-20% - proteine și 20-30% - grăsimi.

Cât de repede se produce digestia pe timp de vară?

De obicei se produce mai lent, din cauza căldurii. De aceea, vă recomand să nu consumați produse care se digeră mai greu, de exemplu: mezeluri, bucate prăjite, sosuri, etc. Vara e bine să consumăm multe lichide – cel puțin 2 litri de apă pe zi (apă plată cu puțină lămâie, infuzie de mentă, ceai rece sau infuzii de plante neîndulcite). De asemenea, trebuie să mâncăm multe fructe, legume proaspete, produse lactate degresate, carne dietetică (de pui sau curcan) sau să înlocuim carnea cu peștele.

Ce legume trebuie să consumăm în cantități mai mari?

Vara, în capul mesei ar trebui să stea, de exemplu, roșiile, castraveții, varza, spanacul, ardeii, vinetele, dovleceii, etc. Deși cartofii fac parte din categoria legumelor, vara e bine să consumăm cât mai puțini. Toate legumele e bine să le consumăm proaspete, coapte la grătar sau în rolă. Conținutul caloric scăzut al legumelor și cantitatea mare de fibre, vitamine, minerale și apă le fac de neînlocuit vara, pentru siluetă, indiferent de cantitatea consumată. Este important ca vara să consumăm cât mai puțin alcool, cafea și zahăr, pentru că acestea măresc gradul de deshidratare.

Supele reci de legume, consumate vara, sunt o variantă foarte sănătoasă de substituire a lichidelor și mineralelor pierdute prin transpirație. Înghețata este desertul cel mai bun vara pentru siluetă, dar se recomandă 100-150g pe zi, nu mai mult. Băutura cea mai potrivită pentru perioada de vară poate fi suc de tomate – este hipocaloric, conține multe vitamine, minerale și fitonutrienți.

Ce mâncăm vara pentru a avea un ten sănătos și frumos?

Este recomandat să mâncăm mai mult ardei gras, deoarece conține vitamina C, magneziu, potasiu, fier și calciu, are efect antioxidant și este anticancerigen. Ardeii iute stimulează vasodilatația, intensifică transpirația și ajută la eliminarea excesului de căldură din organism.

Vinetele sunt hipocalorice. Ele conțin antioxidanți și sunt bogate în fibre.

Castraveții, de asemenea, se recomandă să-i consumăm vara, pentru hidratare. Ei conțin 95% apă.

Piersicile accelerează activitatea intestinală, îmbunătățesc digestia dificilă, iar caisele conțin potasiu și calciu, înlăturând insomnia și starea de astenie.

Pepenele galben sau roșu conține 95% apă, fiind un remediu hidratant și răcoritor pentru vară. De asemenea, ameliorează retenția de apă și celulită prin conținutul de potasiu.

Un alt produs de neînlocuit vara este uleiul de măsline, consumat crud (1-2 linguri), ce asigură aportul de vitamina E. Această vitamină liposolubilă împiedică deteriorarea pielii după expunerea la soare.

Cum ne protejăm de intoxicațiile alimentare?

Vara, un risc sporit îl au intoxicațiile alimentare, de aceea este important să folosim alimente proaspăt preparate, să nu cumpărăm produse alimentare din locuri neautorizate și foarte important este să fim precauți cu ciupercile, deoarece, din cauza mutațiilor, de multe ori acestea pot fi otrăvitoare.

Sfaturi de sezon!

- Chiar dacă înghețata nu este recomandată, copiii sunt fani ai acestui desert. Vă recomandăm să preparați înghețata în casă. Este mult mai sănătoasă și mult mai gustoasă. Sunt foarte multe rețete de înghețată ușor de preparat, de regulă bazate doar pe lactate și fructe. Succes!
- Încercați să reduceți alimentele grase, precum carnea de porc. Evitați preparatele prăjite! Înlocuiți-le cu salate de crudități, carne friptă sau fiartă, supe de legume etc.

Sfatul medicului:

Vara este recomandat să consumăm cât mai multe fructe și legume de sezon, să evităm alimentele care se digeră greu, să folosim pentru hidratarea organismului cel puțin 2 litri de apă pe zi, să practicăm sportul cel puțin 30 de minute zilnic.

CHESTIONAR

1. Obișnuiți să luați micul dejun?
 - Da
 - Nu
 - Doar când am timp
 - Alt răspuns.....
2. Credeți că micul dejun sporește puterea de concentrare?
 - Da
 - Nu
 - Nu știu
 - Alt răspuns.....
3. Obișnuiți să treceți peste masa de prânz?
 - Da
 - Nu
 - Uneori
 - Alt răspuns.....
4. Obișnuiți să serviți cina după orele 19:00?
 - Da
 - Nu
 - Uneori
 - Alt răspuns.....
5. Consumați lapte și produse lactate?
 - Da
 - Nu
 - Uneori
 - Alt răspuns.....

6. Consumați zilnic fructe și legume?

- Da
- Nu
- Uneori
- Alt răspuns.....

7. Credeți că fructele și legumele mențin celulele tinere?

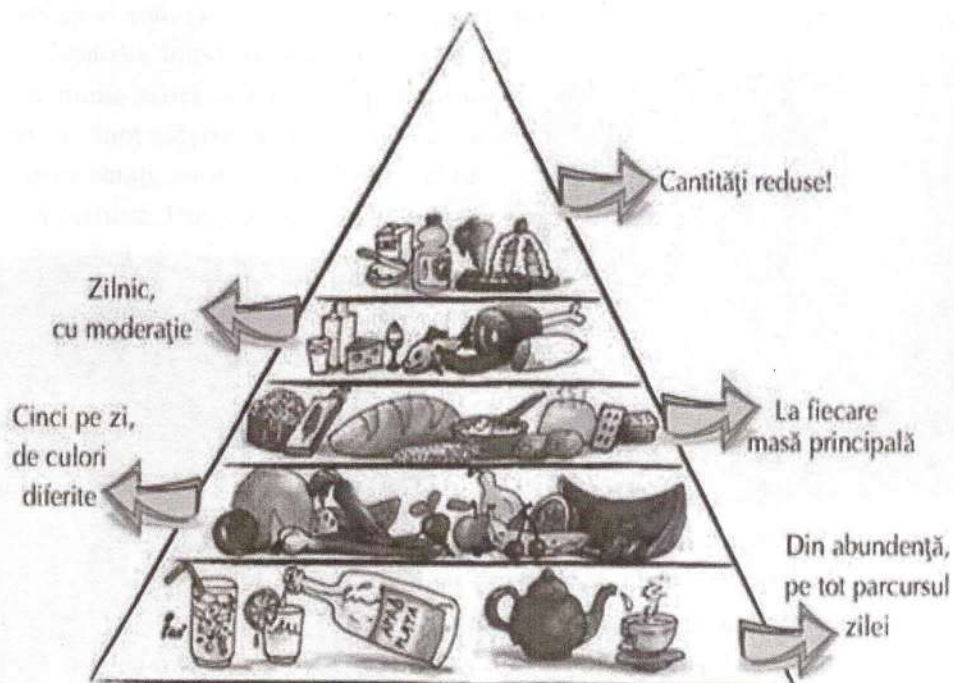
- Da
- Nu
- Nu știu
- Alt răspuns.....

8. Credeți că mâncați sănătos?

- Da
- Nu
- Poate
- Alt răspuns.....

*Dacă majoritatea răspunsurilor sunt afirmative, înseamnă că sunteți pe drumul cel bun, că vă preocupă sănătatea voastră și că îi acordați o mare atenție. **Felicitări!***

Dacă majoritatea răspunsurilor sunt negative, înseamnă că alimentația voastră nu este sănătoasă și aveți nevoie de niște schimbări pe care să le faceți treptat și veți vedea că obiceiurile nesănătoase vor dispărea.

Prof. Vasilica Ilisei

PAGINA PĂRINȚILOR

EDUCAȚIA RELIGIOASĂ – UN ELEMENT ESENȚIAL AL EDUCAȚIEI TIMPURII

Educația timpurie include toate formele de sprijin sau suport necesare copilului mic pentru a-și realiza dreptul de supraviețuire și protecție și pentru a ne ajuta să fim mai atenți în ceea ce privește dezvoltarea lui.

Educația religioasă ocupă un loc important și foarte bine stabilit la acest nivel, deoarece regândirea componentelor educației și descentrarea valorică actuală tind să „răpească” copilului puritatea gândirii și a simțirii. Poate pentru cei mici este prea mare cuvântul „credință”, însă Dumnezeu constituie misterul de care ei au nevoie pentru a se dezvolta psihic, volitiv sau afectiv. Această latură a educației modelează profilul moral-religios al micuților prin intermediul instrumentului emoțional aflat la îndemâna fiecărui adult ce intră în contact cu ei. Religiozitatea presupune existența unei armonii și a unei coordonări eficiente între suflet-minte-corp, fapt pentru care conștiința religioasă trebuie să se „zidească” de la vârste fragede.

Educația religioasă răspunde necesității de împlinire a ființei umane, motiv pentru care una dintre activitățile propuse în cadrul **Proiectului educațional *Emoții de primăvară*** (6-10 aprilie 2015) derulat de preșcolarii și școlarii mici de la Școala Gimnazială Cornu Luncii a vizat acest aspect și s-a desfășurat cu interes și implicare din partea copiilor.

Profesor învățământ preșcolar Maria Verdes

ROLUL FAMILIEI ÎN ASIGURAREA SUCCESULUI ȘCOLAR

Una din cauzele reale ale rămânerii în urmă la învățătură este perturbarea relațiilor copilului cu anturajul, îndeosebi existența sau apariția unor condiții familiale nefavorabile.

Mediul familial ocupă un loc central în „constelația” factorilor determinanți ai evoluției individului. Copilul, ființă plastică, înzestrat cu un uimitor potențial de dezvoltare, foarte receptiv la influențele externe –pozitive sau negative – nu este un adult în miniatură, ci doar „un candidat la umanizare”. El trebuie socializat și umanizat. Fundamentarea personalității se realizează în mare măsură în sânul familiei, care reprezintă deopotrivă „universul” afectiv, social și cultural al viitorului adult.

Concepția educativă, stilul și metodele „pedagogice” adoptate – mai mult sau mai puțin spontan, dar practicate zi de zi – de către părinți, sub forma atitudinilor și a cerințelor față de copil, joacă un rol important în formarea personalității acestuia.

Fără discuție, există multe moduri de a educa bine. Există însă unele care, în raport cu cunoștințele actuale de pedagogie, pot fi considerate „patogene”, provocând „malformații” educative. Aceste metode educative dăunătoare, prin consecințele lor uneori ireversibile, trebuie șterse din „pedagogia” familială.

Atunci când copiii nu obțin rezultate corespunzătoare, fiecare părinte trebuie să-și pună întrebări cu privire la modul de organizare a vieții copilului în familie, la natura influențelor educative și a relațiilor cu școala, să analizeze cu simț de răspundere aceste probleme, stabilind o colaborare cu școala cât mai rodnică pentru copil.

Forma cu cele mai multe și mai profunde urmări și influențe negative o constituie familiile dezorganizate. Într-o familie dezbinată, în care raportul soț-soție s-a destrămat sau este pe cale de a se distruge, conștientizând drama ce are loc, copilul începe să se frământa, să-și pună tot felul de întrebări cărora nu le găsește răspuns acceptabil, își simte sufletul încărcat, e chinat de perspectivele sumbre pe care le întrevede. De neacceptat sunt și certurile desfășurate în prezența copiilor, chiar și între soți ce nu au de gând să se despartă, deoarece împovărează gândirea și trăirile sufletești ale copiilor. De-a lungul carierei didactice am întâlnit multe astfel de cazuri și pot afirma că discuțiile cu copiii din astfel de familii m-au întristat până la lacrimi. Sunt sfâșietoare din punct de vedere emoțional mărturiile acestor copii, care sunt de obicei derutați, dezorientați, simt nevoia să fie ascultați, să li se acorde atenție, să fie încurajați, să li se promită că totul se va rezolva. Din păcate, cadrul didactic nu poate promite că părinții se vor înțelege mai bine, că nu vor mai fi certuri, ei pot doar să asculte, să le fie alături copiilor, să-i îndrume spre ce este bun, frumos, corect ... Un copil provenit dintr-o astfel de familie își pierde încrederea în ceea ce reprezintă pentru el dragostea, securitatea, liniștea și nimic nu mai reușește să-i rețină atenția sau să-i trezească interesul. El frecventază în continuare școala, dar e absent la ce se petrece în jurul lui, are o singură preocupare dominantă. La lecții nu mai este atent, nu mai învață. În aceste condiții este admonestat. Suferința morală a copilului se transferă asupra conduitei și rezultatelor școlare, iar, în final, duce la indiferență și dezinteres față de învățătură, până la ostilitatea față de educatori și față de școală.

La fel de afectați sunt și copiii ai căror părinți sunt plecați în străinătate. Dorul de părinți este atât de mare, încât îi poate marca sufletește în cel mai dramatic mod, lăsând răni care nu se vor vindeca niciodată. Astfel de copii, în scrierile lor, menționează frecvent dorul de mamă, dorul de tată, dorința de a-și vedea familia reunită, dar și înțelegerea că, dacă părintele va veni acasă, nu se vor descurca financiar. Asemenea situații trebuie cunoscute de școală, care, prin intermediul cadrelor didactice și al psihologului, poate veni în ajutorul copiilor aflați în astfel de situații dificile.

De asemenea, efecte negative în conduita și rezultatele elevilor se observă atunci când între mediul școlar și mediul familial există o mare diferență în ceea ce privește sistemul de valori care le guvernează. Trecerea de la una la alta se poate face în acest caz cu destulă greutate, deoarece copilul se află în mijlocul unei rețele plină de contradicții. Este vorba de așa numitul handicap socio-cultural. Elevul slab, are cel mai adesea părinți nestatornici, lipsiți de autoritate, intoleranți sau dispuși să cedeze frecvent, în

ciuda numeroaselor lor cuvinte aspre. La școală, viața se organizează destul de diferit, deoarece aici se întâlnesc stabilitatea și exigența, aspecte cu care elevul nu este obișnuit. Între școală și familie apare un fel de prăpastie, iar copilul se dezvoltă neîndrumat pentru munca școlară și nu se va putea adapta vieții școlare.

Copilul provenit dintr-un climat educativ de bună calitate e mai puțin derutat. Sistemele de valori pe care se bazează disciplina familială și școlară se învecinează. Există mai multă continuitate între ceea ce se face la școală și ceea ce se face acasă. Acest elev suportă mai bine decât elevul slab regulile vieții școlare și modul în care se stabilesc relațiile cu profesorul.

În concluzie, se poate afirma că, diferențele de preocupare din mediul de proveniență și din familie din etapa antepreșcolară ca și absența unor stimulări pozitive, chiar și în anii de școlaritate, aduc după sine, în marea majoritate a cazurilor, eșecul școlar, rămânerea în urmă la învățătură și disciplină, prin urmare, insuccesul pedagogic este aproape cert.

Eșecul școlar poate fi creat în unele cazuri dinadins de către elevi, pentru a întreține o situație conflictuală, sau ca un mijloc de a se răzbuna pentru daunele pe care consideră că i le aduce familia – situație apărută în cazurile de eșec școlar al copiilor așa numiți „characteriali”.

Unii părinți nu-și înțeleg întotdeauna obligațiile lor de îndrumători ai propriilor copii în îndeplinirea îndatoririlor școlare. Unii neglijează sau supraapreciază activitatea școlară a copiilor neexercitând niciun fel de control asupra lor sau chiar împiedicându-i să-și îndeplinească obligațiile școlare, solicitându-i mult în activitatea gospodărească, neglijând crearea condițiilor de studiu în familie, etc. Chiar simpla întrerupere a copilului de la lecții și trimiterea acestuia să desfășoare altă activitate de scurtă durată este de natură să deruteze munca lui de pregătire pentru școală, mai ales pentru elevul din ciclul primar care se „adună” greu la masa de lucru. În astfel de împrejurări, copilul poate percepe învățătura ca pe ceva lipsit de importanță sau ca o obligație „exterioară”.

Sunt părinți care se lasă prea mult preocupați de diferite treburi, dar nu găsesc și timp pentru sprijinirea copiilor lor în activitatea școlară, iar acest lucru se întâlnește nu numai în familiile cu nivel intelectual scăzut. Lipsa de stimulare intelectuală a mediului familial se transferă copilului sub forma „sărăciei” preocupărilor extrașcolare și cotidiene, a lipsei idealurilor culturale. Astfel, nu mai există simțul bucuriei reușitei școlare și creației intelectuale.

Școala poate îndemna părinții, cu tact și convingere, să introducă treptat în viața familiei preocupări de acest gen, care vor educa pozitiv copiii și vor stimula preocupările lor școlare.

În alte situații, unii părinți, deși vin târziu de la serviciu, țin să controleze cu orice preț temele scrise ale copilului, verificare superficială, pe care ei o consideră suficientă. Când constată greșeli, îl pun pe copil să refacă, uneori de două sau de trei ori, situație în care copilul, obosit de efortul la care este supus la ore târzii, doarme puțin, se duce obosit a doua zi la școală, nu se poate concentra la lecție, nu înțelege ceea ce i se explică – randament scăzut – ducând la o eventuală sancționare în clasă de către profesor și, înțetul cu înțetul, la insucces școlar.

Alteori, preocuparea părinților pentru o situație strălucită a copilului la învățătură, alimentată de orgoliul lor fără margini, îi determină să îl constrângă la o muncă școlară care uneori îl depășește și-i creează o continuă stare de neliniște și tensiune. În cazul în care efortul imens de a se remarca la învățătură, pe care copilul îl depune la cererea insistentă a părinților, nefondată pe posibilitățile lui intelectuale reale, nu este încununat de succes, el obosește, se descurajează, trăind sentimentul amar al osteneții fără rezultat. În dorința oarbă de a-și vedea copiii printre fruntașii clasei – după părerea lor pentru un loc de seamă în societate – ei îl condamnă la eșec sigur, cu grave repercusiuni asupra vieții psihice.

În asemenea situații, se cuvine ca școala să intervină pentru a atrage atenția părinților asupra adevăratei capacități intelectuale a copilului și asupra gravelor consecințe ale erorii lor educative.

Alți părinți, dimpotrivă, exercită o grijă exagerată asupra copiilor, ocrotindu-i față de cerințele școlii, făcând front comun împotriva „neînțelegerii” și „lipsei de bunăvoință” a profesorilor. În acest mod, îi creează copilului mentalități greșite despre școală și despre învățătură.

Un motiv mai puternic de dezorientare îl constituie o conduită contradictorie a familiei în ceea ce privește formularea exigențelor față de munca școlară a copilului. Dacă un părinte îi acordă atenția cuvenită muncii sale școlare iar celălalt nu, dacă ei iau atitudine sau nu față de unele insuccese sau chiar rămăneri în urmă la învățătură, copilul nu știe cum să procedeze, profită de această nesiguranță în defavoarea randamentului școlar, consecințele cunoscându-se în rezultatele școlare slabe.

Prin regimul de viață pe care părinții îl impun, ei pot contribui la formarea unui stil individual de muncă, precum și a unor trăsături de caracter necesare învingerii dificultăților în activitatea de învățare. Toate acestea nu se realizează prin sfaturi sau povețe, ci prin angajarea copilului în acțiuni practice care să solicite și să dezvolte aceste calități.

Profesor inv. primar, Paraschiva Oanea

Teologia morală creștină susține că cei mai mari oameni ai Bisericii își datorează ascensiunea lor pe culmile desăvârșirii în mare parte buneii creșteri primite în familie. Rolul mamei este ilustrat prin exemplele concrete ale mamelor de sfinți, din istoria patristicii: Emilia, mama Sfântului Vasile cel Mare și a Sfântului Grigore de Nisa, mamă a patru sfinți, Macrina (cea bătrână), bunica lor, Nona, mama Sfântului Grigorie de Nazians, Antusa, mama Sfântului Ioan Gură de Aur, Monica, mama Fericitului Augustin. De altfel, mama este considerată „*arhitectul moral al casei, primul pedagog al duhovniciei și mântuirii.*”¹

Conform cercetărilor psihologilor, „copilul are nevoie să învețe din exemple concrete până la 11 ani, atâta vreme cât capacitatea sa de a gândi abstract încă nu i s-a dezvoltat. Propriile noastre trăsături de caracter, cele puternice, dar și slăbiciunile se oglindesc în viața copiilor noștri. Adesea, lucrurile care ne enervează la copiii noștri sunt, de fapt, cele mai mari defecte ale noastre”.² Acum, mai mult ca oricând, părinții nu trebuie să fie sau să facă ceea ce nu-și doresc să fie sau să facă și copilul lor. Cel mai sugestiv este exprimată această influență a mediului familial asupra dezvoltării de mai târziu a copilului de poeta americană Dorothy Law Nolte în poezia Copiii trăiesc ceea ce învață³:

*„Dacă un copil trăiește într-o atmosferă critică,
Învață să comande pe toată lumea.
Dacă un copil trăiește într-o atmosferă ostilă,
Învață să fie violent.
Dacă un copil trăiește într-un mediu ridicol,
Învață să fie timid.
Dacă un copil trăiește în rușine,
Învață să se simtă vinovat.
Dacă un copil trăiește într-un mediu stimulat,
Învață să fie încrezător.
Dacă un copil trăiește în laude,
Învață să aprecieze.
Dacă un copil trăiește într-un spirit de corectitudine,
Învață să fie drept.
Dacă un copil trăiește în siguranță,*

¹ Pr. Dr. E. Jurca, *Experiența duhovnicească și cultivarea puterilor sufletești. Contribuții de metodologie și pedagogie creștină*, Timișoara, Editura Marineasa, 2001, p. 118

² Z. Ziglar, *Putem crește copii buni într-o lume negativă!*, București, Editura Curtea Veche, 2000, p. 69;

³ *Ibidem*, p.82;

Învățã să aibã încredere.

Dacã un copil trăiește în încurajãri,

Învățã să aibã încredere în el.

Dacã un copil trăiește în acceptare și prietenie,

Învățã să iubeascã lumea.”

Casa părintească este prima încăpere destinată învățământului și educației. Părinții sunt primii dascăli ai copilului, iar frații și surorile, dacã existã, constituie primul colectiv colegial. Mediul familial oferã siguranță, liniște, afecțiune, seninãtate care constituie o atmosferã prielnicã pentru o dezvoltare normalã și echilibratã. Educația sufleteascã a copiilor este cea mai însemnatã datorie a părinților. Ei trebuie să se străduiascã să facã din casa lor „o pepinierã de virtuți și o nesecatã sursã de întãrire moralã.”⁴

*„Climatul religios-moral al familiei este hotãrãtor în dezvoltarea copilului. Este un fapt de necontestat cã fiecare copil se naște și cu predispoziția religioasã ce face parte din zestre nativã sau ereditarã. De dezvoltarea acesteia este îndatoratã familia, deoarece copilul este un dar al lui Dumnezeu și de devenirea lui psihofizicã și religioasã este rãspunzãtoare familia atãt în fața lui Dumnezeu, cât și în fața societãții... Ea este primul factor sau prima forțã educatoare a copilului și a tânãrului ..., dar mai ales familia creștinã, care, aureolatã prin ridicarea cãsãtoriei la rangul de Tainã și prin prețuirea deosebitã acordatã Sfintei Familii a Mântuitorului, devine o mare forțã de educație.”*⁵

În atmosfera de familie, este foarte importantã conturarea unei bune imagini despre sine a copilului. Pentru acest lucru, se cere părinților sã-i iubeascã necondiționat. Acest lucru înseamnã sã-i iubeascã fãrã a pune condiții și fãrã a cere ceva în loc. Sunt mulți părinți care își iubesc copiii doar dacã fac singuri curãțenie în camerã, iau note mari, vin acasã la ora indicatã. Dacã iubirea va fi condiționatã de performanțã, relația copil-pãrinte va fi una formalã, lipsitã de afecțiune, lucru ce-și va pune amprenta inevitabil asupra personalitãții copilului. Copilul trebuie instruit corect și sincer, dezvãluindu-i-se atãt cele bune, cât și cele rele ale societãții, pentru ca, atunci când se va izbi de diferite dificultãți, sã nu se piardã:

*„Trebuie sã instruim tinerii într-un astfel de mod de la o vârstã micã, încât atunci când sunt nedreptãțiți ei înșiși, sã suporte și sã nu se înfurie, iar când vãd pe altul cã este nedreptãțit, sã intervinã cu curaj și sã-l sprijine cu mijloace potrivite.”*⁶

Sfântul Ioan Gurã de Aur vorbește în scrierile sale despre influențele negative asupra educației copiilor determinate de spectacolele de teatru și cursele de cai. Astãzi, în locul lor au apãrut televizorul și internetul. Nimeni nu contestã rolul și formativ al acestora, dar folosite abuziv, ele pot fi dãunãtoare:

*„Principalul pericol al ecranului de televizor constã nu atãt în comportamentul pe care îl induce, cât în comportamentul pe care îl împiedicã sã se mai dezvolte. Fiecare orã petrecutã în fața televizorului înseamnã o orã mai puțin investitã într-o motivație personalã, în creativitate, într-o implicare propriu-zisã în viața celorlalți.”*⁷

*„Pentru a educa niște copiii care sã aibã un viitor fericit, atunci când sunt mama și tata acasã, amândoi trebuie sã fie implicați în toate aspectele educãrii copiilor. Este singura cale prin care mama, tata și copiii vor învinge cu toții în viață”.*⁸

prof. Irina-Roxana Acatrinei

⁴ N. Mladin, O. Bucevschi, C. Pavel, I Zãgrean, *Teologie moralã ortodoxã, vol. I-II, Editura Reîntregirea, Alba Iulia, 2003 op. cit., p.291*

⁵ Pr. Prof. univ. Dr. S. Șebu apud Pr. Dr. E. Jurca, *op. cit., p. 52*

⁶ Mitropolit Hierotheos Vlachos, *Psihoterapia ortodoxã, București, Editura Sofia, 2001, p. 171*

⁷ Z. Ziglar, *op. cit., p.26*

⁸ *Ibidem, p. 129*

DIN ACTIVITATEA NOASTRĂ...

SĂPTĂMÂNA „SĂ ȘTII MAI MULTE, SĂ FII MAI BUN: ȘCOALA ALTFEL”

(6-10 APRILIE 2015)

În săptămâna 6-10 aprilie, s-a derulat în școala noastră proiectul educativ „Școala altfel în satul meu”, în cadrul programului național „Școala altfel: să știi mai multe, să fii mai bun!”. Ideea și titlul proiectului educativ *Școala altfel în satul meu* s-au menținut din anul anterior, fiind o continuare și o dezvoltare a proiectului respectiv. În urma discuțiilor purtate de cadrele didactice cu elevii și părinții acestora, s-a ajuns la concluzia necesității desfășurării unor activități în care utilul să fie îmbinat cu plăcutul, învățarea cu relaxarea.

S-a pornit de la necesitatea formării la elevi a unui **stil de viață** sănătos, bazat pe mișcare și alimentație sănătoasă, valorificându-se oportunitatea unei alimentații cât mai naturale. Starea de bine a elevilor presupune lupta împotriva comportamentelor agresive/violente, motiv pentru care s-a exclamat „**Stop violenței!**”. O viață sănătoasă și frumoasă este imposibilă fără un mediu natural curat, de aceea **educația ecologică** a pus accent pe prevenirea și combaterea poluării. Totodată s-a remarcat oportunitatea de a cunoaște spațiul local, cu **tradițiile și obiceiurile pascale** specifice, ca locul în care fiecare își va regăsi peste timp rădăcinile. S-au prezentat și s-au exersat **moduri de comportare** în situații de viață diferite, legate de bunele maniere, dar și de situații de urgență.

Activitățile educative extrașcolare și extracurriculare desfășurate în perioada 6-10 aprilie 2015 în Școala Gimnazială Cornu Luncii au avut ca scop general valorificarea avantajelor educației nonformale, în care fiecare persoană învață prin activități practice, în alte situații și chiar locații decât în clasă și în bancă. S-a dorit în fapt petrecerea unei săptămâni de școală într-un mod cât mai plăcut, educativ, stimulat, creativ - cât mai nonformal.

Odată lansat proiectul, fiecare cadru didactic și fiecare clasă de elevi au avut libertatea organizării activităților în moduri proprii. S-au conturat astfel câteva proiecte educative, la nivelul fiecărei structuri, care s-au subscris proiectului principal *Școala altfel în satul meu*.

Școala Gimnazială Cornu Luncii

- Emoții de primăvară
- Bunele maniere - știința bunului simț
- Nouă ne pasă!
- Securitatea alimentației! Sănătatea – cea mai de preț avuție
- Stop violenței!
- Tradiții pascale românești

- Tinerețe fără bătrânețe și viață fără de moarte...naturii!

Școala Gimnazială Sasca Mare

- Școala altfel – grădiniță
- Să știm mai multe despre...
- Ziua mondială a sănătății – să alegem o alimentație sănătoasă
- Nouă ne pasă! Implică-te și tu!

Școala Primară Păiseni

- Ziua atelier – fantezie și îndemânare
- Ziua culturală
- Stop violenței în școala mea
- Ne cheamă pădurea

Școala Primară Dumbrava

- Trepte în devenirea mea

Grădinița cu program normal Sasca Mică

- Să știi mai multe, să fii mai bun!

Activitățile s-au planificat și s-au derulat asigurându-se securitatea elevilor și respectându-se programul școlar. Acestea au fost planificate, desfășurate, monitorizate și evaluate conform metodologiei specifice.

În special la nivel preșcolar și primar s-au organizat activități de cunoaștere a orizontului local, a instituțiilor și tradițiilor locale specifice primăverii și mai ales Paștelui. S-au prezentat și aplicat reguli de circulație inerente deplasării în siguranță pe drumurile publice. S-au organizat diverse competiții la nivel de clase pe diverse paliere: sportiv, cultural, artistic, ecologic etc.

S-au organizat întreceri sportive, s-a stimulat interesul pentru sportul minții-șah, s-au desfășurat activități de tip cercetășesc, atât în aer liber, cât și în interiorul claselor.

S-au realizat dezbateri, afișe, pliante pe teme de educație ecologică, accentuându-se ideea obligației pe care o avem față de înaintași și urmași de a menține natura cât mai curată, cât mai verde, cât mai vie. S-au ecologizat și reamenajat spațiile din perimetrul școlilor, cu accent pe zona de vegetație. S-a dorit continuarea acțiunii de împădurire a unui perimetru din lunca râului Moldova, începută în anii anteriori, însă condițiile meteorologice au impus reprogramarea acesteia. Abilitățile practice ale elevilor au fost valorificate prin confecționarea unor obiecte (machete, desene, felicitări, ornamente, în diferite tehnici, inclusiv origami), expoziții și concursuri. Activitățile s-au derulat, fie la nivelul unei singure clase, fie la nivelul mai multor clase.

Apreciem implicarea partenerilor locali în activitățile extrașcolare din această perioadă, dintre care amintim: Primăria Cornu Luncii, Cabinetul de Medicină Individuală Dr. Cofler Cornu Luncii, Consiliul Reprezentativ al Părinților, SC „Amarie Ionel” SRL – seră flori, Parohia ”Sf. Dumitru” Cornu Luncii, Parohia „Sf. Arh. Mihail și Gavriil Sasca Mare, Poliția Cornu Luncii, Parohia Ortodoxă Dumbrava, Grupul Local de Tineret ARIPI ÎN EUROPA, Fălticeni.

Considerăm proiectul educativ „Școala altfel în satul meu” ca fiind o reușită, cu impact pozitiv asupra elevilor, părinților și, sperăm, cu rezultate vizibile nu doar în prezent, ci mai ales în viitor. Elevii au avut ocazia de a învăța în contexte noi, bazate mai ales pe experiența directă și pe activitatea practică.

Ca planuri de viitor, ne dorim implicarea sporită în activitățile similare și a altor parteneri educaționali, în vederea îmbunătățirii calității activităților extrașcolare.

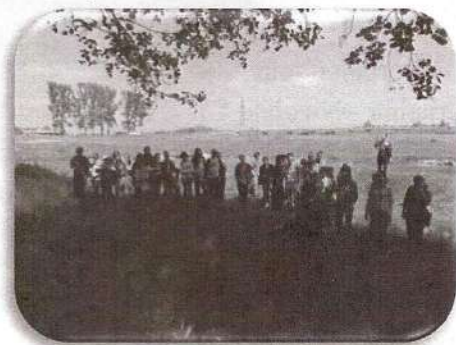
Consilier educativ, prof. Gheorghe Acatrinei

ACTIVITĂȚI EXTRAȘCOLARE

- Școala Gimnazială Cornu Luncii a fost inclusă în Proiectul *Managementul durabil al trei arii protejate situate pe Râul Moldova*, proiect desfășurat de Asociația S.O.S. VIITORUL Bacău, în perioada aprilie-mai 2015. În cadrul proiectului, s-au organizat sesiuni de informare și conștientizare a elevilor din școlile limitrofe ariei protejate a Râului Moldova între Păltinoasa și Ruși: Berchișești, Gura Humorului, Capu Câmpului, Baia, Boroaia, Bogdănești, Mălini, Cornu Luncii, Păltinoasa, Valea Moldovei, Vadu Moldovei, Fântâna Mare, Râșca.

Elevii școlii noastre au fost antrenați în dezbateri interactive cu privire la problemele de protecția mediului, la comportamentul civilizată și dăunător al vizitatorilor unei arii protejate și în prezentări referitoare la conservarea speciilor și habitatelor de interes național și comunitar, în corelație cu activitățile tradiționale și dezvoltarea continuă a specie umane. Dintre speciile protejate în zona localității Cornu Luncii, amintim vidra (mamifer), buhaiul de baltă cu burta roșie și buhaiul de baltă cu burta galbenă (amfibieni), tritonul cu creastă și tritonul carpatic, moioaga sau mreana vânătă și dunarița (pești).

De asemenea, elevii claselor a VII-a și a VIII-a, au participat la o activitate de teren, o deplasare în ecosistemele naturale din teritoriul sitului Natura 2000 Râul Moldova între Păltinoasa și Ruși și au primit gratuit ghidul tematic al proiectului. Activitățile desfășurate cu elevii au fost inițiate și organizate de reprezentanți ai Asociației S.O.S. VIITORUL Bacău, cu sprijinul cadrelor didactice din Școala Gimnazială Cornu Luncii.

- În luna mai, elevii claselor VI-VIII au sprijinit inițiativa comunității locale – Primăria comunei Cornu Luncii și Parohia „Sfântul Dumitru”, Cornu Luncii – de a împăduri o parte a luncii râului Moldova, zonă aflată în vecinătatea localităților Sasca Mică și Cornu Luncii. Au fost plantați peste 1.000 de puieți de foioase – carpen, mestecăn, fag, stejar, salcâm. Elevii au fost împărțiți pe echipe, au primit instrucțiunile necesare și au fost repartizați pe zone. O parte dintre ei, participanți și la acțiunea de anul trecut, au constatat cu bucurie că puieții plantați atunci sunt acum arbori în devenire.

Acțiunea a fost un bun prilej de consolidare a spiritului de echipă și cooperare al elevilor și de cultivare a responsabilității față de mediul înconjurător.

SIMPOZION DEDICAT APEI, DESFĂȘURAT LA MĂLINI

Celebra comună Mălini s-a făcut încă o dată remarcată prin găzduirea, la prima ediție, a unui simpozion dedicat apei, intitulat VIAȚA FĂRĂ APĂ ESTE IMPOSIBILĂ.

Evenimentul, care a avut loc între 20-21 martie 2015, este parte a proiectului educativ EUROPA – CASA NOASTRĂ, derulat pe parcursul întregului an școlar, și a fost inspirat de Ziua Mondială a Apei care se sărbătorește pe 22 martie. Organizat în parteneriat cu instituții locale și europene și sub directa coordonare a dnei prof. Viorica Davidel și a unui grup inimos de cadre didactice de la Școala Gimnazială *Nicolae Labiș*, simpozionul s-a dorit un semnal de alarmă în privința folosirii ireponsabile a rezervei de apă, fapt care duce la consecințe nefaste asupra bunăstării a tot ce e viu. Apa este o substanță indispensabilă vieții, indiferent de forma în care se găsește, fiind un solvent universal. Din punct de vedere biologic, are numeroase proprietăți necesare proliferării vieții, care o deosebesc de celelalte substanțe. Ea își îndeplinește acest rol permițând compușilor organici să reacționeze în moduri care să permită replicarea.

Conceput în trei secțiuni (*Prezentare în PowerPoint, Machete, Postere*) pentru elevi și una de comunicări științifice destinată profesorilor, simpozionul s-a bucurat de participarea directă a 92 de elevi din județul Suceava și de participarea indirectă a unor elevi de la unități școlare din județele Neamț, Botoșani și Bacău, care au trimis în format electronic produsele activității lor.

Conștient de importanța temei, dl prof. Mihai Danilov a instruit un echipaj (Cristina – Nicoleta Chichiriță și Denisa – Elena Isăilă, clasa a VII-a) care să reprezinte Școala Gimnazială *Cornu Luncii* la secțiunea *Prezentare în PowerPoint*, cu lucrarea *Aurul acestui secol – apa*, o poveste științifico- fantastică despre destinul apei și al umanității, cu caracter motivațional:

Anul 2515. Nivel de evoluție: fără îmbrăcăminte, fără recompense financiare, fără principii complicate. Oamenii au același chip fad și deshidratat și ar fi inutil să-l înveșmânteze. Munca e recompensată cu recunoștință transmisă prin privire (tagma hoților fiind dispărută de secole), iar școlile promovează un singur principiu – cel al utilității imediate căci viața tuturor e fragilă. Cum așa?

În universul anului 2515 aproape că nu există apă!!! Natura este un imens deșert deasupra căruia tronează un soare fierbinte, uriaș, ce pare a se apropia de Pământ cu fiecare zi ce trece. Oamenii au trupuri zbârcite și îmbătrânesc în ritm alert, dar au stabilit un alt etalon de frumusețe: este frumos cel care dăruiește seamănului său o cană de apă. Gest extrem de rar, din două motive: resursa de apă e aproape inexistentă și fiecare trebuie să-și asigure sieși cele trei guri de apă zilnice.

Cactușii sunt căutați cu perseverență și aduși în laboratoare pentru a li se extrage apa. Aceasta este, în 2515, unica resursă de hidratare, singura soluție viabilă.

În școli, copiii învață că universul este supus ciclicității, că a existat un timp când apa era din abundență și că acest timp va veni iar. Tineri și bătrâni au o singură suferință mistuitoare: că nu trăiesc acum 500 de ani, în 2015, când oamenii erau frumoși fizic, hidratați, sănătoși și zâmbitori. Îi condamnă vehement pe nativii secolului al XXI-lea că n-au prețuit și n-au protejat apa ca pe o ființă dragă...

Stă în firea omului să regrete că nu s-a născut cu câteva secole înainte sau mai târziu, că nu i-a fost dat să beneficieze de bogățiile materiale sau spirituale ale acelei epoci. Și tot omului îi este dată forța de a imagina, de a reconstitui și de a anticipa.

Prin puterea minții lui, omul este stăpân peste univers și este o prejudecată ideea că universul îl limitează și pe cel inteligent. De ce să nu ne prețuim planeta și secolul în care trăim? Apa este aurul acestui timp și al celor viitoare!

PREȚUIȚI APA!

PREȚUIȚI VIAȚA!

FIȚI RESPONSABIL!

Echipajul școlii noastre a ocupat locul I, detașându-se de celelalte prin creativitate, capacitate de a prezenta liber și impact afectiv, căci viziunea sumbră a unei omeniri însetate de secole și pentru secole i-a tulburat pe toți. Preocupată de autenticul emoțiilor, le-am cerut reprezentanților noștri un jurnal de impresii. Cristina – Nicoleta Chichiriță ne-a mărturisit: *Când s-a anunțat că ne-am clasat primii, am avut un sentiment de bucurie și de mândrie că munca noastră a fost apreciată. Chiar dacă nu ne-am fi întors învingători, am fi avut mulțumirea că am prezentat un proiect interesant, într-o manieră convingătoare.* Colega ei, Denisa – Elena Isăilă a particularizat: *Toate celelalte echipaje au susținut un material științific despre circuitul apei în natură, noi am fost deosebiți, îmbinând adevărul științei cu ficțiunea. Am avut mari emoții până în momentul când ne-a venit rândul să ne prezentăm proiectul; în acel moment am simțit că emoțiile au dispărut brusc și am înțeles acasă de ce, când am reflectat asupra acestui fapt: ne-am implicat foarte mult și ne doream să fim cel mai bun echipaj.* Dl prof. Mihai Danilov ne-a declarat: *Cred că am reușit să atragem atenția asupra importanței apei imaginând o planetă însetată pentru care apa este o valoare – etalon.*

Dacă te-ai afla într-o pădure fremătând de verdeață, iar în jurul tău ar susura izvoare cu apă proaspătă și cristalină din care te-ai putea adăpa oricând, ți s-ar părea că nu ai bogății în jur. Dacă ai trăi într-un deșert, vlăguit și însetat de când te știi, fără șansa de a-ți schimba viitorul, ai vedea apa ca pe o comoară.

Inodoră, incoloră, insipidă, cu fomula chimică H₂O, apa este aurul oricui o prețuiește.

Prof. Adriana Pater

Știați că...

- ...apa se află în proporție de 90 % în sânge, 70% în creier și mușchi, 25% în țesutul adipos și 22% în oase?
- ...o mare parte a populației este grav deshidratată? Deshidratarea este deseori confundată cu malnutriția și încetinește metabolismul.
- ...deficiența apei în organism se observă mai întâi pe piele? O bună hidratare a corpului are ca beneficii o piele mai suplă și un număr redus de riduri.
- ...hidratarea necorespunzătoare este una din cauzele principale ale oboselii de peste zi? De asemenea, poate provoca probleme cu memoria pe termen scurt.
- ...5 pahare de apă consumate zilnic pot preveni riscul cancerului mamar, de colon și de vezică?
- ...apa rezultată în urma condensării aburilor are cel mai înalt procent de puritate?
- ...nu este sănătos să bem apă foarte rece deoarece, consumată în timpul unei mese, răcește sistemul digestiv și-i încetinește funcționarea?

PAGINA COPIILOR ISTEȚI

PROBLEME DE PERSPICACITATE

- Un arab, murind, lasă moștenire 17 cămile, care să fie împărțite precum urmează: primul fiu primește $1/2$ din numărul de cămile, al doilea $1/3$ și ultimul $1/9$. Cum să facă fără a tăia cămilele?
- Zice-se că, în vremurile de demult, trăia un împărat orgolios nevoie mare. Se credea cel mai puternic și mai deștept om din lume și se mânia nespun numai la gândul că ar putea exista cineva mai grozav ca el.

Și iată că, din gură în gură, ajunse zvon la urechile lui că pe undeva viețuia un înțelept foarte ager. Împăratul, vrând să se descotorosească de el, porunci ca înțeleptul să fie grabnic întemnițat și judecat pentru o pricină scornită. Fără să zăbovească prea mult, judecătorii l-au condamnat pe înțelept la moarte. Adus în fața tronului, împăratul i-a spus trufaș:

- Alege-ți singur moartea: să fii spânzurat ori dorești să îți se taie capul?
- Nu doresc nici una, nici alta, zise înțeleptul, dar n-am încotro. Totuși, mărite împărate - continuă el - aș vrea să-mi împlinești, așa se obisnuiește, o ultimă dorință: să-mi aleg singur moartea. Voi rosti câteva cuvinte. Dacă le vei considera drept un adevăr, atunci să mi se taie capul; dacă, dimpotrivă, vei găsi că cele spuse exprimă un neadevăr, atunci să poruncești moartea prin ștreang.
- Mă învoiesc! - zise îndată împăratul, vrând să arate celor din jur că știe să respecte ultima dorință a condamnatului.

Iar condamnatul a rostit nu mai mult de trei cuvinte și ... a scăpat cu viața! Care au fost cuvintele salvatoare?

- O găină și jumătate face un ou și jumătate într-o zi și jumătate. Câte ouă fac cinci găini în trei zile?
- Într-o zi toridă de vară, când văzduhul zângănește de găze, pe o pajiște mică și verde cu aria de 3.5 hectare, pasc doi cai de aceeași culoare și prăsilă, care diferă între ei numai prin faptul că e legată coada unuia. Pajiștea are formă de paralelogram și un cal mănâncă iarbă, mișcându-se pe diagonala acestuia, iar celălalt - pe laturi. Care din acești cai va mânca mai multă iarbă într-o oră, dacă au poftă de mâncare egală și pătura vegetală a pajiștei este la fel pe toată suprafața?
- La o trecere de cale ferată cu barieră, opresc pe același sens, în următoarea ordine începând de la barieră, un motociclist, o căruță și o camionetă. După trecerea trenului, motociclistul încearcă să-și pornească motocicleta, dar nu reușește. Șoferul camionetei claxonează. Calul se sperie de claxon și începe să necheze, după care, tulburat, îl mușcă pe motociclist de ureche. Cine este vinovat pentru urechea motociclistului?
- Ce apare o dată într-un minut, de două ori într-un moment și niciodată într-o sută de ani?
- Unui pădurar i s-a oprit odată ceasul deșteptător fiindcă uitase să-l întoarcă la timp. Pădurarul l-a potrivit cu aproximație și lăsându-l acasă a pornit spre un sat apropiat unde avea treaba. A apucat-o pe poteca înspre sat, pe un drum drept, care nu urca și nici nu cobora. Pădurarul făcuse drumul acesta de nenumărate ori cu pasul lui domol, obișnuit, care-i asigura același timp pentru parcurgerea distanței, atât la ducere, cât și la întoarcere. Totuși, pădurarul nu socotise niciodată de

cât timp avea nevoie pentru a parcurge acest drum.

În sfârșit, când a ajuns la săteanul cu care avea treabă, ceasul acestuia arată ora 10. A stat pădurarul aici până aproape de ora prânzului, după care, aruncând o privire la ceasul gazdei, a pornit spre casa unde ... și-a potrivit cu precizie deșteptătorul! Bănuieți cum a reușit să facă acest lucru, amintindu-vă că pădurarul nu cunoștea durata drumului?

- Nică merge în fiecare duminică în târg unde vine de obicei și mătușa Mărioara să vândă ouă. Pus pe șotii, Nică o sperie pe mătușa, iar ea scapă ouăle pe jos, spărgându-le pe toate.

Supărată foc, mătușa îi cere să-i plătească toate ouăle.

- Dar câte ouă ai avut în coș ?

- Nu-mi amintesc exact, dar știu că, dacă le număram câte 3, câte 4, câte 5 sau câte 6, nu mai rămânea nici un ou, iar dacă le număram câte 7, rămânea un ou în coș. Nu am avut în coș mai mult de 500 de ouă.

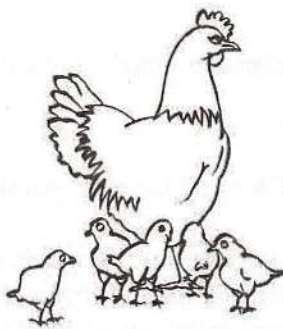
Așadar, câte ouă avea mătușa Mărioara în coș?

- Trenul gonea, gonea pe câmpia întinsă. Peisajul era monoton. Cât vedeai cu ochii, numai grâu și nimic altceva. Singurul lucru mai puțin monoton erau stâlpii de telegraf înșirați de-a lungul liniei la distanțe egale, care alergau parcă prin fața ferestrei vagonului. Și fiindcă nu aveam altceva mai bun de făcut, tot privind așa, am observat că numărul de stâlpi pe care-i văd într-un minut reprezintă exact a treia parte din viteza trenului în kilometri pe oră. Pornind de la această constatare, puteți spune care era distanța dintre stâlpii de telegraf?

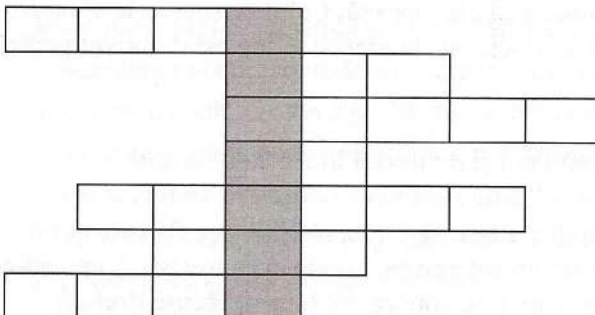
Probleme propuse de elevii Ciprian Ilisei (cl. a VI-a), Sorina-Ionela Croitoriu (cl. a VIII-a A) și

profesor Viorica Nistor

Soluțiile problemelor pot fi aflate în numărul următor al revistei.

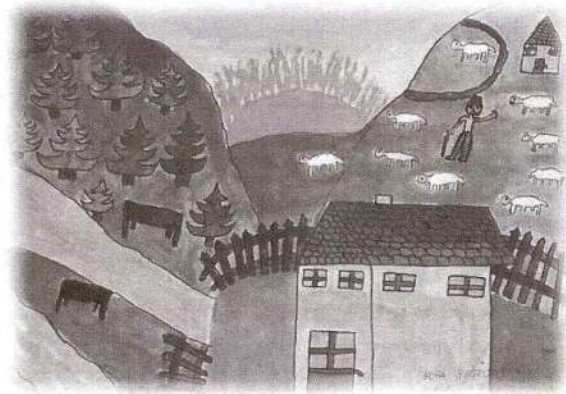
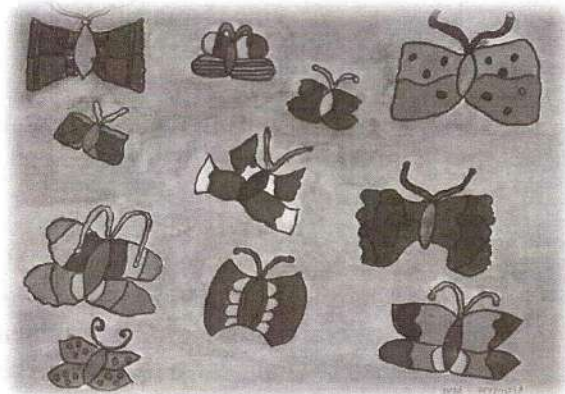
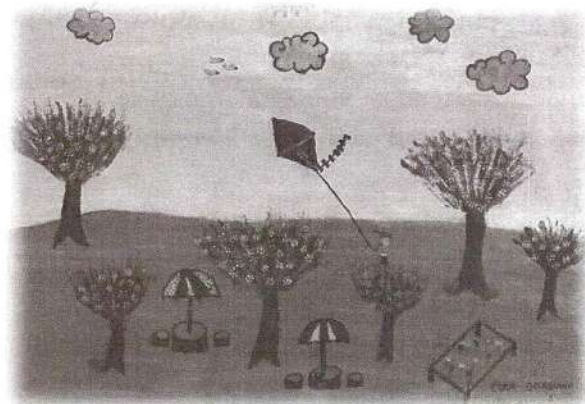
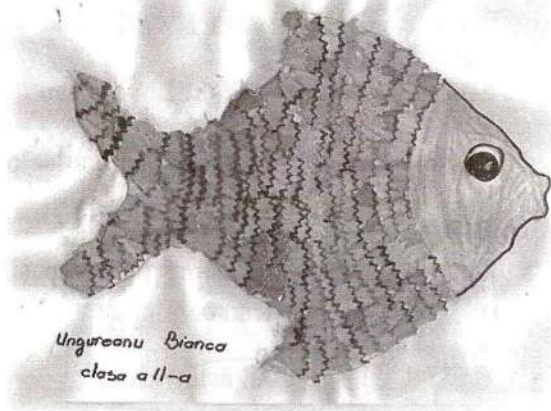
**Mândru și împintinat,
În grădină e-mpărat.**

1. „Gura” păsărilor
2. Sinonimul lui „sau”
3. Adăposturi pentru păsări
4. „Cioc” împărțit la 2
5. Animal domestic care prinde șoareci
6. Prin ele se înmulțesc păsările
7. Puiul oii

Rebus propus de elevii clasei a II-a

DIN DESENELE NOASTRE...

SĂ RÂDEM CU...

★PREȘCOLARII DE LA G.P.N. SASCA MICĂ★
(din „perlele lor”)

- - Hai, Ștefănel, aleargă și tu!
 - Nuuuu! Copiii nu au voie să alerge că se împiedicește și cad pe jos și se lovește.
 - Federica: - Doamna, nuca asta este țepoasă?
 - Nu este nucă, este castană!
 - Aa! De asta m-a înțepat! Castanele sunt rele!
 - David: - Doamna, mâine venim la grădi?
 - Nu!
 - Dar când venim, altă mâine?
 - Andi: - Eu, când cresc mare, vreau să mă fac șofer de avion!
 - Se numește aviator.
 - Drept așa am vrut să spun și eu, doamna!
- Culese de ed. ELENA ZAHARIA*
- Frizerul: - Cum doriți să vă tund, domnule, să fiți mulțumit?
Clientul: - Gratis.
 - Știați că s-a închis Grădina Zoologică?
ANAF-ul a găsit doi lei în plus.
 - Anunț în ziar: „Angajăm clown. Rugăm seriozitate.”
 - Profesorul de fizică i-a cerut unui elev să prezinte câteva din caracteristicile căldurii, respectiv ale frigului.
 - Lucrurile se dilată când este cald și se contractă atunci când este frig, a răspuns elevul.Profesorul cere un exemplu.
 - Vara zilele sunt mai lungi, iar iarna sunt mai scurte, sună răspunsul aceluiași elev.
 - Vreme de seară. Două blonde din București stau pe o bancă, într-un parc,
- tăifăsuind despre străinătate. Una îi cere părerea celeilalte:
- Soro, ce-o fi mai departe: Londra sau luna?
 - Londra dragă! Luna o poți vedea și de pe bancă.
- Un ardelean iese cu capra pe câmp și se întâlnește cu un oltean care zice:
 - Unde te duci cu boul ăsta?
 - Ce bou, mă, nu vezi că-i capră?
 - Da' nu cu tine vorbeam!
 - Un oltean stă pe un mal al Oltului, altul pe malul opus și își aruncă tenișii de la unul la celălalt. Nu și-au încurcat încălțările, nici n-au luat-o razna. Joacă tenis de câmp.
 - La ora de biologie profesoara întreabă:
 - Bulă, ce conțin celulele?
 - Infractori, doamna profesoară.
 - O gorilă intră într-un bar și cere o bere. Uluit, chelnerul îi aduce berea și-i cere cincizeci de dolari. Gorila achită și mai comandă o bere. Chelnerul o servește, dar cere de această dată o sută de dolari. Gorila plătește, bea berea și se ridică de la masă. Impresionat de scenă, chelnerul i se adresează:
 - În barul nostru n-a intrat niciodată o gorilă... Când mai avem onoarea?
 - Nici nu mă mir, vine răspunsul, la asemenea prețuri...
 - Un tânăr însoțit de tatăl lui urcă într-un tramvai foarte aglomerat. La un moment dat, tânărul îi zice tatălui, iritat:
 - Mai bine luam un taxi! Suntem mai înghesuți decât sardinele din conservă!
 - Lasă pretențiile, fiule, că te cunoasc prea bine! Dacă erai înghesuit în club spuneai că-i atmosferă și plăteai și de zece ori mai mult decât șoferului de taxi...
- Culese de elevii clasei a VI-a*

Așteptăm, în continuare, cu mult interes gândurile voastre așternute pe hârtie.

Vă rugăm să vă adresați doamnelor învățătoare și domnilor profesori din colectivul de redacție. Pe cât posibil, încercați ca materialele voastre să se încadreze în rubricile propuse.

COLECTIVUL DE REDACȚIE:

*Alexandru Ștefănescu, clasa a VIII-a B
Sorina Ionela Croitoriu, clasa a VIII-a A
Maria Oniga, clasa a VII-a*

COORDONATOR ONORIFIC: prof. MARIA POPESCU

COORDONATORI:

*Director, prof. Petrișor Iacob
Prof. Adriana Pater
Prof. Irina Roxana Acatrinei
Prof. înv. primar Paraschiva Oanea*

COLABORATORI:

*Înv. Elena Aștirbei
Înv. Grandl Mariana
Înv. Ionela Agavriloai
Prof. Gheorghe Acatrinei
Prof. Viorica Nistor
Prof. Maria Verdeș
Prof. Vasilica Ilisei
Prof. Mihai Danilov
Prof. Teodora Roșu*

TEHNOREDACTARE: Prof. Irina Roxana Acatrinei

